

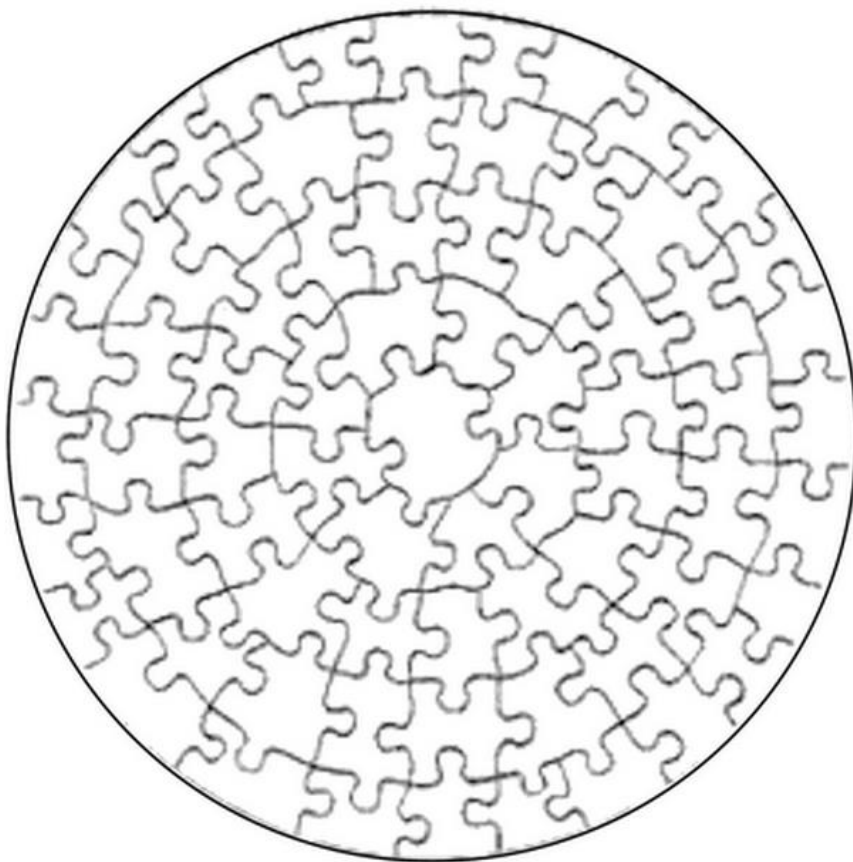
színház.net

DRÁMAMELLÉKLET 2014. április

Kerékgyártó István

Puzzle

színmű

Szereplők

Miniszter	ötven feletti férfi
Államtitkár	ötven feletti férfi
Titkár	huszonéves férfi
Titkárnő	negyven körüli nő
Boltvezető	negyven körüli férfi
Pénztárosnő	negyven körüli nő
Pultos	huszonéves lány
Igazgató	ötven feletti férfi
Tulajdonos	negyven-ötven közötti férfi
Feleség	negyven körüli nő
Fiú	huszonéves férfi
Lány	huszonéves lány

1. Jelenet

A Miniszter és az Államtitkár

Miniszteri iroda. Az íróasztal fölött az állami címer, mellette állványba szúrva a magyar és az uniós zászló. A hatalmas neobarokk íróasztal mögött a miniszter ül, vele szemben az asztal túloldalán a személyi titkára. Kissé odébb a titkárnő, az ölében notesz, jegyzetel. Postáznak, ami annyit jelent, hogy a személyi titkár egy vastag irattartót lapoz, ebben helyezték el az elintézésre váró leveleket, iratokat. A titkár ezekről referál főnökének. A Miniszter öltönyös férfi, rossz ízléssel választott nyakkendője meglazítva. Kellemetlen, agresszív fráter. A Titkár, húszas évei végén járó karrierista pártfiúcska, elegáns öltönyben. A Titkárnő jobb napokat látott negyvenes, szoknyában, blúzban, mely, talán a hivatalokban megszokottnál többet mutat a melléből. Eleinte szinte láthatatlan.

Miniszter: Sok van még, bazdmeg?

Titkár: Már csak néhány, miniszter úr, kérlek. Azonnal végzünk.

Miniszter: A tököm kivan ettől a sok hülye levéltől. Miért nem szűritek meg? Személyi titkár. Az én személyi titkárom és folyton kibaszik velem. Annyian vagytok itt a minisztériumban, mint nyúlszar a réten, hát mindent idehozol? Disznó vagyok én, hogy elélem öntsd ezt a sok moslékot.

Titkár: *(Nevet)* Ha tudnád, miniszter úr, hány leveled jön. A többségét rászignálom a szakállamtitkárokra, főosztályvezetőkre, de vannak ügyek, amelyek kényesek.

Miniszter: Kényesek...

Titkár: Vagy a szaktudásodat igénylik!

Miniszter: Na, haladjunk!

Titkár: A következő egy felkérés, hogy nyisd meg a Füredi Anna-bált.

Miniszter: Aztán hol jó ez nekem?

Titkár: Nagy a sajtója. Mindenhol írnak róla. Tévé, fotósok. Mosoly, vakuk, fekete szmokingok, frakkok, fehér ingmellek...

Miniszter: De beleélted magad.

Titkár: Egyszer nagyon szeretnék én is...

Miniszter: Majd egyszer. Egyszer majd te is... Na, akkor írjatok valami fasza megnyitászöveget. *(a titkárnőhöz fordul)* Írja föl! *(a titkárnő rezzenéstelen arccal ír)*

Titkár: Meg-nyi-tó-sző-veg. *(ő is felírja)*

Miniszter: De faszát ám!

Titkár: Fasza lesz, miniszter úr. A társadalmi kapcsolatok osztályán van egy új kollegina...

Miniszter: Az a kis vörös?

Titkár: Az, miniszter úr, az a kis dögös, vörös.

A titkárnő most először kilép a szerepéből, és pofát vág. A két férfi ránéz, aztán folytatják.

Miniszter: Ha elkészült a szöveggel, ő hozza be!

Titkár: Ő hoz-za be! Felírtam, miniszter uram.

Miniszter: Miniszter uram? Mi ez a faszság? Neked miniszter úr!

Titkár: Ő hozza be, miniszter úr. És itt van még ez a pályázat. Tudod, már régen elígértük, de úgy látom, Bartus államtitkár úr mást hozott ki győztesnek.

Miniszter: Mutasd! *(megkapja, hosszasan nézi a levelet)* Bazdmeg! Ez az én államtitkárom? Ez a barom? Még valami?

Titkár: Lenne még itt egy...

Miniszter: Majd holnap folytatjuk. *(türelmetlenül integet, hogy lelépni)*

Titkár: *(szedelőzködik, az ajtóból visszaszól)* Köszönöm, miniszter úr, hogy áldozott rám a drága idejéből. Ma is hatékonyak voltunk.

Miniszter: *(mikor a titkár kimegy)* Hatékonyak. Még hogy ő hatékony. Pöcs! Miért kell nekem ezt a kis hülyét hallgatnom? Mondd meg, bazdmeg, miért?

Titkárnő: *(ahogy kilép a titkár, a titkárnő megváltozik, föláll a székről, kirázza testéből a merevséget, a miniszterhez lép, közel hajol.)* Te nem tudod, Jenő?

Miniszter: Mit nem tudok?

Titkárnő: Hogy nem bízik benned a frakció. A nyakadra ültették, hogy figyeljen.

Miniszter: Tudálékos kis pöcs. Kibaszott okostojás.

Titkárnő: Mindent jelent rólad a frakcióvezetőnek.

Miniszter: Azt mondd?

Titkárnő: Azt. Biztos forrásból.

Miniszter: Kitől hallottad?

Titkárnő: Nem mondhatom meg.

Miniszter: Ne baszakodj' má'!

Titkárnő: *(gondolkodik)* Na jó. Ő maga vallotta be.

Miniszter: Ha csak nem hazudik.

Titkárnő: Miért hazudna ilyet?

Miniszter: Hogy fényezze magát előtted.

Titkárnő: Elöttem? *(nevetgél)* Ugyan már. *(de azért tetszik neki a felvetés)*

Miniszter: Amúgy meg, jelentsen. Leszarom. A nagyfőnök bír engem. Kinyalhatják ezek a seggem. Az egész parlamenti frakció.

Sorban, egymásután, miután megmosták a fogukat. A sok bűdös parasztja.

Titkárnő: Nagy a pofád, Jenő. Nagyon nagy a pofád. Aztán mi van, ha ejtenek? *(a kezében lévő ceruzát magasra emeli, és ledobja)* Neked is könnyen kitörhetik a nyakad, Jenő. Ennyi, mint ez a ceruza. Volt hegye, nincs hegye. Ma még miniszter, holnap egy senki. Az a te halálod lenne, Jenő. Te akkor meghalnál. Tudod te azt jól!

Miniszter: Most meg mit baszogatsz?

Titkárnő: Biztosan megérdemled. Mondom: Tudod te azt jól!

Miniszter: Tudod te azt jól, tudod te azt jól... mint egy papagáj. Egyáltalán, hogy beszélsz te velem? Mit képzelsz?

Titkárnő: Azt, hogy volt már annyit a farkad a számban, hogy így beszéljek. Azt képezem.

Miniszter: Hát mikor? Utoljára... hány éve is?

Titkárnő: Két éve, és három hónapja. Abban a somogyi vadászházban.

Miniszter: Na látod. Megmondtam, nem azért hoztalak magammal...

Titkárnő: Tudom én, mér' hoztál. Mert bennem megbízhatsz. *(vált)* Csak bennem bízhatsz meg. ...*(odalép a férfihöz, nyúl felé, de az ellöki)* De hát te is tudod...

Miniszter: Küldd be nekem Bartust!

Titkárnő sóhajt, felveszi a telefont, tárcsáz.

Titkárnő: Államtitkár úr, a miniszter úr hívhatja.

A titkárnő kimegy, a miniszter rugózik néhányat, karját tornáztatja, aztán kinyitja a szekrényét. Hosszasan válogat, végül egy üveg Remy Martint vesz elő, meghúzza, kéjesen nyög. Talán bőfög is. Kopognak. Komótosan visszateszi az üveget, odamegy a dohányzóasztal melletti fotelhez, beleveti magát, csak ekkor szól ki.

Miniszter: Gyere!

Alázatosan belép az államtitkár. A Miniszternél is rosszabbul öltözött, fekete öltönyéhez barna gumitalpú cipőt viselő, nemrég vidékről a fővárosba került, talpnyaló tahó.

Államtitkár: Parancsolj velem, kérlek.

Miniszter: Bartus, szerinted, miért vettelek magam mellé?

Államtitkár: Hogy érted ezt, kérlek?

Miniszter: Hogy miért nem hagytalak megrohadni abban a kibaszott megyei hivatalban. Azóta meg is szűnt. Most állhatnál sorban munkanélküli segélyért.

Államtitkár: Gondolod?

Miniszter: Nem gondolom, tudom. A diplomád, Bartus, már szart sem ér, és még nyolc évod van a korengedményes nyugdíjig.

Államtitkár: Kilenc, kérlek.

Miniszter: Mi kilenc?

Államtitkár: Kilenc évem van a nyugdíjig.

Miniszter: Na, látod. Behozlak a tutiba, te meg ellenem fordulsz. Szívatsz. Engem, aki kikapartalak a szarból.

Államtitkár: Má' hogy a fenébe szívatnálak?

Miniszter: Én is ezt kérdelem magamtól. Hogy a faszba mer szívatni engem ez a kis tetű.

Államtitkár: *(bizonytalanul dadog.)* De kérlek, hogy én téged? Ne hergeld magad, kérlek.

Miniszter: Kérlek, kérlek. Mindig csak ez a kérlek. Ne kérlekezz itt, bazdmeg, válaszolj! Kit hoztál ki győztesnek abban a fehérvári nagyberuházásban!?

Államtitkár: *(megadóan)* A Ferkantert. A legjobb ajánlatot tette.

Miniszter: És ki a faszomé ez a Ferkanter? Kivel játszol össze a hátam mögött, Bartus? A frakcióvezető mondta neked, hogy ez a Ferkanter, vagy mi a szar nyerjen? Hát már a frakció irányít téged, baszki. Nem én? A minisztered?

Államtitkár: Ugyan már, csak nem képzeled, hogy a hátad mögött...

Miniszter: De képzelem! Megmondtam, ki legyen a győztes. De te szarsz rá. Hát itt tarunk, Bartus, leszarod, amit mondok.

Államtitkár: Hogy merném én leszarni, amit te...

Nyílik az ajtó, belép a titkárnő.

Titkárnő: Telefonon keresik, miniszter úr.

Miniszter: Ki az?

A titkárnő fölfelé mutat.

Miniszter: Kapcsolja! *(krárog, mint az énekesek fellépés előtt, aztán fölveszi a telefont.)* Parancsolj velem, miniszterelnök úr. *(sokáig hallgat, néha bólint)* Megoldjuk. Persze hogy megoldjuk... hát hogy a fenébe lenne akadálya... ahogy mondod, miniszterelnök uram... Pontosan... ez az én dolgom. Há' ki másé lenne. Köszönöm, köszönöm. Átadom.

Államtitkár: Te csak így cseverészel a nagyfőnökkel?

Miniszter: Hogy mi?
Államtitkár: Hát... hogy ilyen... ilyen kötetlenül... barátián.
Miniszter: Na jó. Elég a puncsolásból. Akkor mi van azzal a pályázattal?
Államtitkár: Az a gond, kérlek... vagyis, kérlek nélkül... szóval az a gond, hogy érvénytelen volt a jelölted pályázata.
Miniszter: Érvénytelen.
Államtitkár: Igen. Abszolút érvénytelen, formai okok, meg a határidő...
Miniszter: Ki a faszomat érdekelnek a részletek...
Államtitkár: De ha érvényes lett volna, akkor is sokkal drágább ajánlatot adott, mint a Ferkanter.
Miniszter: Azt akarod mondani, senki nem áll e mögött a kibaszott Ferkanter mögött? Mégis ő nyert? Csak mert neki volt a legjobb pályázata? Hát hülye vagy?
Államtitkár: Nem... illetve, ha gondolod...
Miniszter: Gondolom. Egy kibaszott kretén vagy.
Államtitkár: Hát, ha úgy gondolod... Tudod, miniszter úr a te jelölted, nemcsak magas árat adott, de... de a kiírásnak sem felelt meg.
Miniszter: Mi az, hogy nem felelt meg?
Államtitkár: Hát a pályázat tartalmi elemei, meg a határidő...
Miniszter: És ki csinálta azt a kibaszott kiírást?
Államtitkár: Mi.
Miniszter: Na látod, Bartus, akkor újra kiírjuk. Mi írtuk ki, mi vonjuk vissza. Addig pályáztatunk, amíg a mi emberünk nem nyer. Nekem kell ezt is megoldanom? Hát én hülyét kapok. Barmokkal vagyok körülvéve. Az ember gürizik, tekeri a biciklit, kiteszi a lelkét, és nem bízhat a saját embereiben. A kibaszott vazallusaiban, akiket maga mellé vett, kiemelte őket a szarból... mert azt hitte... *(egyre jobban belelovalja magát)* de mit kap? Hálátlanságot. Szabotálják az utasításait. Mit utasításait, a kéréseit... én csak kérek, kedves államtitkár uram, hogy bassza az anyját, lesz már szíves a mi emberünket kihozni győztesnek abban a kibaszott pályázatban? Hát nem tetszik érteni, hogy neki lett ez kiírva? A kibaszott uniótól csakis azért jön az a kibaszott pénz, hogy megnyerje az emberünk. *(felkap valamit, egy hamutárcát, vizes poharat vagy egy kis vázát a dohányzóasztalról és a falhoz vágja.)* És nem azért, hogy az államtitkár úr... igazság bajnoka... kibaszott Grál lovag jogászkodjon.

Az üvegcsörgés után kopogás, majd azonnal belép a titkárnő. Kezében személtapát és egy kis seprű. Mintha ez a legtermészetesebb lenne, leguggol, és némán söpörni kezdi a cserepeket. A Miniszter rá se néz, mintha ott se lenne, úgy

folytatja. Az Államtitkár néha a titkárnőre sandít, hogy most már tanúja is van a megalázásnak.

Államtitkár: Rendben, főnök, úgy lesz.

Miniszter: Mi a faszom az, hogy főnök? Jó hogy nem komám, vagy, hogy oké, haver. Miniszter úr. Érted? Miniszter úr!

Államtitkár: Értem, miniszter úr.

Miniszter: Én, ha akarom, államtitkárnak szólítalak. De ha akarom, kifaszomnak.

Államtitkár: Értem, miniszter úr.

Odahajol az államtitkárhoz, és szagolgatni kezdi.

Miniszter: Bazdmeg, te bűdös vagy.

Az államtitkár is szaglászni kezd. A hónaljához hajol. A titkárnő egy pillanatra megáll a söprögetéssel – most már direkt húzza az időt, hogy maradhasson – és az Államtitkár háta mögött közelebb lép. Talán ő is szaglászik.

Államtitkár: Gondolod, miniszter úr? Talán megizzadtam egy kicsit.

Miniszter: Most meg azt mondd, megizzasztottalak. Miattam vagy ilyen kibaszott bűdös.

Államtitkár: Dehogyan, miniszter úr.

Miniszter: Hogy kínozom a beosztottaimat, azt mondd, bazdmeg? Vedd tudomásul, ha úgy hozná úri jókedvem, akár kínozhatnálak is benneteket, mert mindent nekem köszönhetek. A két szakállamtitkár, a főosztályvezetők, mindenki. Mert beültettek benneteket a tutiba. Tizenharmadik havi fizetés, sofőr, kocs, baszható titkárnő...

Itt a Titkárnő hirtelen felegyenesedik, abbahagyja a söprést, és a miniszterre, majd az államtitkára néz. Azok is ránéznek, aztán folytatja a Miniszter.

kormányüdüdő, külföldi utak. Minden. Minden, amit a szűk kis agyatokkal soha nem értetek volna el. Tessék, menj ki az életbe! Vállalkozzál, bazdmeg! Vagy menj el egy magáncég alkalmazottjának! Hát meghalnál! Te csak az államnak dolgoztál eddig. Ott kint meghalnál. Én tudom, én csináltam. Elhiszed, hogy ott meghalnál?

Államtitkár: El.

Miniszter: Elhiszed, hogy megdöglenél? Tönkremennél?

Államtitkár: El, miniszter úr.

Miniszter: De ennyivel nem úszod meg. Kivizsgálatom a múltév összes pályázatát, ami átment a kezeden. Ha csak egyet is találok, ahol simliztél, kicsinállak. Ellehetetlenítelek, megöllek, bazdmeg. Na menjél szépen, mosakodjál meg, fűjjál magadra dezodort, aztán írd át azt a pályázatot! *(a titkárnőnek mondja)* Maga is, tünés! Takarodjatok!

Államtitkár: Igenis, miniszter úr. *(kihátrál, a titkárnő is vele megy)*

2. Jelenet

Az Államtitkár és az Igazgató

Egy állami nagyvállalat igazgatói irodája. A falon állami címer, a gyár fotói meg néhány festmény. Esetleg az ablakon át látszik valami üzem. Az államtitkár és a cég igazgatója a dohányzóasztal melletti fotelekben ülnek. Az asztalon két kupica, üvegpalackban pálinka. Az Igazgató az Államtitkárral egykorú férfi, de annál elegánsabban öltözött, nagyvonalúbbnak tűnő fickó. Látszik rajta, nem csak lopni tudja az állam pénzét, de elköltéséhez is ért.

Az Igazgató akkurátusan, nagyot cuppantva kihúzza az üvegből a parafa dugót, beleszagol, aztán tölt a kupicákba, végül egy cseppet a tenyerébe önt, és szétdörzsöli. Beleszagol a markába, bólint, majd az Államtitkár orra alá dugja a tenyerét, hogy az is szagoljon bele.

Igazgató: Így mutatja a legjobban az illatát.

Államtitkár: Egész jó. Mi ez?

Igazgató: Na, kitalálsz?

Államtitkár: Barack? Öszibarack?

Igazgató: Nem. Na, kóstoljunk, akkor talán rájössz.

Államtitkár: Isten, isten!

Igazgató: Egészségedre, Ferikém!

Államtitkár: Egészség, betegség, halál... feltámadás! *(egy hajtásra kiissza)*

Az Igazgató is iszik, mindketten krákognak, borzonganak.

Igazgató: Ötvenkét fokos.
Államtitkár: Azt érzem. Mondd má' miből készült?
Igazgató: Irsai Olivérből!
Államtitkár: De nem borpárlat vagy törköly?
Igazgató: Nem, a szőlőbogyót főztem ki.
Államtitkár: Egészen jó. Nekem egy kicsit illatos, de azért jó. *(vált)*
Mindenesetre jobb, mint a gazdája.
Igazgató: Ezt hogy érted?
Államtitkár: Ahogy mondom.
Igazgató: Valami baj van velem?
Államtitkár: Csak az van.
Igazgató: Velem?
Államtitkár: Mással is, de főleg veled.
Igazgató: Hát mi bajod velem? Nem jól megy a cég?
Államtitkár: Leszarom, az biztosan megy, ez egy állami vállalat, ha elszúrsz valamit, beletolja az állam a pénzt. Mással van nekem bajom. Azzal, amit rád bíztam, mint barátira... mondhatnám, bizalmi kézre...
Igazgató: De mi a baj?
Államtitkár: Az, hogy átversz. Azért jöttem el ma hozzád, *(körülnéz)* a csinos kis állami vállalati irodádba, hogy megbeszéljük ezt. Szóval, hogy átversz.
Igazgató: Hogy én... téged... aki felügyeli a cégem, az államtitkáromat, a régi cimborámat... átverlek? Hát te tettél ide igazgatónak.
Államtitkár: Pontosan!
Igazgató: Tőled függök.
Államtitkár: Hát ez az. Hogy te milyen jól látod a helyzeted. De akkor miért mész szembe velem?
Igazgató: Miről beszélsz, Ferikém?
Államtitkár: Hogy keversz a minisztériumi pályázatokkal. Hiába mondtam, hogy kezeld az ajánlatokat. Hogy az nyerjen, akit én mondtam. Hogy zsírozd le az ügyeket. Összevissza jönnek az ajánlatok.
Igazgató: Tudod, milyen nehéz? Mondhatom én, vannak, akik szarnak rám.
Államtitkár: Tudják, hogy az én emberem vagy és mégis?
Igazgató: Olykor igen.
Államtitkár: Miért nem szólsz ilyenkor?
Igazgató: Nem akarlak minden szarral zavarni.
Államtitkár: Gondolod, az nem zavar, amikor nem az én csapatom nyer, és tízmilliókat veszítek?
Igazgató: Gondolom... zavar.
Államtitkár: Nagyon zavar. Jobban zavar, mintha felhívnál, amikor elakadtál. Miért nem hívsz föl ilyenkor?
Igazgató: Mert nem akarlak... zavarni.

Államtitkár: Pont olyan hülye vagy, mint a gimnáziumban. Egyébként ezért választottalak, mert már akkor is hülye voltál.

Igazgató: Hülye?

Államtitkár: Nagyon hülye. Tudod, rájöttem, kétféle ember közül választhatok. Az okos gazemberek közül, és a hülye becsületesek közül. Okos becsületes nincs erre felé.

Igazgató: Merrefelé?

Államtitkár: Hát erre felé. A politika környéki üzletben. Azért hoztalak ide. Na, mondom, itt ez a Lali, régi cimbora, osztálytárs. A hülye becsületes fajtából. Naivan azt hittem, minden hülye becsületes.

Igazgató: És nem?

Államtitkár: Most már látom, hogy nem. Itt vagy te. Hülye és becsületes.

Az Igazgató felpattan, idegesen tesz egy kört az szobában, aztán visszaül.

Igazgató: Nézd, ha arról nem is tudlak meggyőzni, hogy nem vagyok hülye...

Államtitkár: Hát nem...

Igazgató: De arról biztosíthatlak, hogy becsületesen jártam el az ügyeidben.

Államtitkár: Tehát nem vertél át.

Igazgató: Nem.

Államtitkár: Úgy igazítottad el a pályázókat, ahogy kértem.

Igazgató: Úgy!

Államtitkár: Nem dolgoztál saját zsebre.

Igazgató: Nem.

Államtitkár: Isten téged úgy segítjen.

Igazgató: Isten engem úgy segítjen.

Államtitkár: Esküszöl.

Igazgató: Esküszöm. *(a szívére teszi a kezét)*

Államtitkár: A gyerekeid életére.

Igazgató: *(némi szünet után)* Arra.

Államtitkár: A gyerekid életére esküszöl, hogy nem vertél át?

Igazgató: A gyerekeim életére esküszöm.

Államtitkár: A Zsuzsáéra és a... hogy is hívják a fiad?

Igazgató: Andris.

Államtitkár: A Zsuzsáéra és az Andriséra.

Igazgató: Igen. A Zsuzsáéra és az Andriséra.

Államtitkár: De nagy szemét vagy te, Lali. *(elővesz a belső zsebéből egy papírt)* Akkor ez mi? Akkor ez mi? *(verni kezdi a másik fejét a papírral)* Akkor ez mi? *(az Igazgató kikapja a kezéből, belenéz, gyorsan elkezd a szájába tömni)*

Államtitkár: Te tényleg ennyire hülye vagy? Azt hiszed, hogy az eredetit hoztam ide? Ez másolat. Az eredeti a minisztériumi páncélomban van. A többivel együtt, amiben elárultál. Azt hitted, megeszed, és akkor annyi?

Az Igazgató megtorpan, elkezd kiköpösni a papírt.

Államtitkár: Tudod mit? Egyed csak! *(tömködni kezdi a másik szájába a papírt, a táskájából újabb lapokat vesz elő, és tömi belé, az igazgató már fuldoklik, próbálja kiköpni, de az államtitkár egyre erőszakosabban, vadabbul tömi belé a papírt)* Egyél csak, Júdás! Egyél csak, Brutus!

Mikor elfáradnak a dulakodásban, lihegve megállnak.

Igazgató: Hát mit képzelte? *(szinte sírva)* Láttam, mennyit teszel zsebre. Én is megkívántam. Nekem is jól jött egy kis plusz. Mindenki tudja, mennyit loptok ott fönt, hát nekem is jár egy kicsi.

Államtitkár: Egy kicsi? Neked ez kicsi? Hát tízmilliókat loptál tőlem. *(elkapja az Igazgató kezét, és hátrafeszi az ujját, úgy sziszegi.)* Te barom, hát nem volt elég az igazgatói fizetés, a kocsis, a prémium? Mikor kerestél te ennyit? Mondd meg! *(még feszít a kezén)*

Igazgató: Soha.

Államtitkár: Ugye? Soha nem kerestél ennyit! De még a negyedét sem! Válaszolj!

Igazgató: Mondtam már, soha.

Államtitkár: *(tovább feszíti az Igazgató kezét)* De még a negyedét se?

Igazgató: A negyedét se. A kurva életbe, ez nagyon fáj. A picsába, hát eltöröd az ujjam.

Államtitkár: *(elengedi, ellöki magától, felháborodva kiabál)* Hogy beszélsz?! Mit káromkodsz itt nekem. Ezt nem tűröm! Gyűlölöm káromkodó tahókat. Elég nekem a mocskos szájú miniszterem! Tőled nem tűröm! Érted? *(túlzón, már-már kórosan reagál)*

Igazgató: Te hülye vagy, bazdmeg. Mindjárt eltöröd az ujjam, és az zavar, hogy káromkodom?

Államtitkár: *(feláll és megfenyegeti)* Mondtam, ezt nem tűröm!

Kopognak, egy női hang kintről.

Női hang: Valami baj van, igazgató úr?

Igazgató: Nincs. Tűnjön az ajtó elől! A fasznak hallgatózik.

Államtitkár: Nem mondtam, hogy előttem nem beszélsz így?! *(ütni kezdi)*

Hisztériásan csapkod összevissza. Az Igazgató összehúzza magát, kezével a fejét védi. Valójában, nem kap nagy ütések az Államtitkár hadonászásaiból. Úgy tűnik, kivárja, míg lenyugszik a másik. És valóban, egyre gyengülnek az ütések. Végül lehanyatlik az Államtitkár keze.

Igazgató: Na, lenyugodtál? Te nem vagy normális, Feri.

Az Államtitkár nem felel. Visszaül a fotelbe, int, hogy a másik is üljön le, az üvegre mutat, hogy töltsön. Az Igazgató tölt, a kupicával a kezükben bizonytalankodnak, hogy koccintsanak-e. Végül nem koccintanak. Mohón kiisszák.

Államtitkár: Akkor folytassuk.

Igazgató: Mit akarsz folytatni? *(védekezésül felemeli a kezét)*

Államtitkár: Nem azt. A verést az ocsmány szádért kaptad. Elismerem, fele a miniszteremnek járt volna. De hát őt nem üthetem. Beláthatod.

Igazgató: Belátom.

Államtitkár: Figyelj csak, nem érzed, hogy bűdös lennék?

Igazgató: *(feláll, az államtitkár elé lép, és szaglássza)* Nem érzek semmit. Mit kéne éreznem?

Államtitkár: *(felemeli mindkét karját)* A hónom alatt se?

Igazgató: *(hevesen szaglássza)* Itt sem. Miért?

Államtitkár: Semmi. Felejtsd el. Folytassuk.

Igazgató: Mit folytassunk?

Államtitkár: Az árulásod következményeinek tárgyalását.

Igazgató: Szóval lesznek következményei.

Államtitkár: Ugye viccelsz? Persze hogy lesznek. Nagyon súlyos következményei lesznek.

Igazgató: Vissza kell adnom a pénzt?

Államtitkár: Á! Ennél sokkal súlyosabb következményei lesznek. A pénzt, persze vissza kell adnod. De ez csak a belépő.

Igazgató: Belépő? Hova?

Államtitkár: A megpróbáltatásokba, amik az árulásod miatt várnak rád.

Igazgató: Még egy kupicával?

Az államtitkár int, hogy nem. Az igazgató tölt magának, iszik.

Államtitkár: Tehát, megloptad a pártot, de engem is, Lali! Ahelyett, hogy a konkurens pályázókra vonatkozó terhelő információkat eljuttattad volna a frakció tagjainak, az adóhivatalnak, az ügyészségnek...

Igazgató: A névtelen levelekre gondolsz?
Államtitkár: A névtelenekre, meg a nevesítettekre, kinek, mit kellett volna küldened. Ne szakíts félbe! Tehát, ahelyett, hogy kicsináltad volna ezeket a pályázókat, te lepaktáltál velük. Azt is elpofáztad nekik, hogyan nyerhetnek, és részesedést kértél tőlük az információkért. Így van?
Igazgató: *(sokáig nem válaszol, végül kiböki)* Hát... volt ilyen. De csak néha...
Államtitkár: Háromszor, Lali. Először az élelmiszerüzleteknél...
Igazgató: Jó, jó tudom, de most...
Államtitkár: Te mit csinálnál magaddal az én helyemben?
Igazgató: Hát... jól megszidnám magam... meg visszaképném a pénz... egy részét... *(az államtitkárra néz, s látva annak elképedését)* illetve az... az egész pénzt.
Államtitkár: Te aztán nagyvonalú vagy magaddal.
Igazgató: Azt mondd?
Államtitkár: Nagyon nagyvonalú. Sokkal nagyvonalúbb, mint én leszek veled.
Igazgató: Miért, te mire gondolsz?
Államtitkár: Pontos tervem van. *(az órájára pillant)* Tíz perc múlva tizenegy. Perceken belül felfogod, milyen helyzetbe lavíroztad magad. Még tizenkettő előtt átutalod a bankokban tartott összes pénzed. Mind a három számlát leüríted.
Igazgató: Honnan tudsz te a számláimról?
Államtitkár: Szóval minden pénzedet átutalod erre a számlára. *(átad egy darab papírt, az igazgató nézegeti, forgatja.)* Ne próbálj trükközni, figyeljük a pénzmozgást.
Igazgató: Ez a te számlád?
Államtitkár: Közöd?
Igazgató: És ha nem utalom át?
Államtitkár: Átutalod. Tehát, tizenkettő előtt utalsz, aztán nekilátsz, és összepakolod a személyes dolgaidat.
Igazgató: Miért pakolnám össze?
Államtitkár: Hogy fölkészülj a cég átadására. Tudod, folyamatban lévő ügyek, teljesületlen szerződések, megkezdett tárgyalások. Szépen összeírod.
Igazgató: De minek?
Államtitkár: Hogy délután négykor átadhasd a vállalatot az új igazgatónak. Nagyon nehéz a felfogásod.
Igazgató: Az új igazgatónak?
Államtitkár: Bizony ám! Jön az utódod. Nagyon rendes fickó. Majd meglátod.

Az igazgató felpattan, tesz egy kört az irodában, megáll az üveges vitrinnél, beleveri többször a fejét, megcsörren az üveg. Aztán visszamegy, tölt magának, és lehajtja.

Államtitkár: Lali, engem már nem is kínálsz?

Igazgató: Miért, kérsz?

Államtitkár: Tudod, mit? Most kérek.

Az igazgató tölt neki, aztán gondolkodik, és megint tölt magának.

Államtitkár: Csak vigyázz, nehogy berúgj! Mit szól majd az utódod. Azt már tudja, hogy egy tolvaj tróger vagy, de azt nem, hogy piálsz is. Tényleg, te ennyit iszol?

Igazgató: Nem, csak ilyenkor.

Államtitkár: Úgy érted, hogy csak olyankor, ha kirúgnak a zsíros állásodból?

Igazgató: ... *(sóhajt)*

Államtitkár: Pedig a többbit még nem is tudod.

Igazgató: Lesz más is?

Államtitkár: *(nevet, legyint)* Hajjaj!

Igazgató: Ismerem?

Államtitkár: Az utódod?

Igazgató: *(bólint)*

Államtitkár: Nem hiszem. Az egyetem alatt kollégiumi szobatársam volt. Alig hülyébb nálad, és azt hiszem, sokkal becsületesebb. Legalábbis remélem.

Igazgató: *(most már tényleg kétségbeesik, könyörög)* De miért kell ilyen gyorsan kirúgnotok? Nem maradhatnék még egy ideig? Hogy bizonyítsak.

Államtitkár: Sajnos, nem. Ma estétől már nem tudnád vezetni a vállalatot.

Igazgató: Miért ne tudnám?

Államtitkár: Mert akadályoztatva leszel.

Igazgató: Hogyhogy akadályoztatva?

Államtitkár: Azt még te is megérted, hogy a Gyorskocsi utcai fogdából nehezen igazgathatod a céget.

Igazgató: A Gyorskocsi utcából?

Államtitkár: Tudod, oda zárják be a rosszfiúkat. Közel a Batthyány csarnokhoz. Emlékszel, ahol azt jó kis sültkolbászt ettük.

Igazgató: És ha kitálalok? Ha mindent elmondok rólatok?

Államtitkár: Semmit nem fogsz te elmondani.

Igazgató: Ezt honnan tudod?

Államtitkár: Mert ismerlek. Tudom, hogy hülye vagy, de annyira azért mégsem.

Igazgató: Mennyire?

Államtitkár: Hogy húsz évre zárasd be magad.

Igazgató: Nem értem. Semmit sem értek.

Megint felugrik, hogy tegyen egy kört, mikor ráüvölt az Államtitkár.

Államtitkár: Mit szaladgálsz itt? Megörültél? Így nem lehet beszélgetni!
(feláll, és visszalöki az igazgatót a fotelbe)

Igazgató: Mi az a húsz év?

Államtitkár: Csak akkor húsz év, ha hülye vagy. De nem leszel. Kisebb értékű sikkasztással vádolnak majd. De csak a harmadik nap. Akkor hallgatnak ki először.

Igazgató: Miért csak akkor?

Államtitkár: Hogy addig ismerkedhess a cellatársaidal. *(nevetgél)* Én már tudom, kik lesznek azok. Érdekel?

Igazgató: Feri, te megörültél.

Államtitkár: Csak vigyázz, nehogy te örüdjél meg, Lalikám. Egy ilyen szűk cellában akármi megtörténhet. Annyit már most elárulok, nem lesznek olyan kedves fickók a cellatársaid, mint én.

Igazgató: És miért vagy te olyan biztos abban, hogy nem talállok ki?

Államtitkár: Mert ha megpróbálsz, abban a pillanatban megérkezik a nyomozás-kiegészítés, kiderül, hogy százötven milliót sikkasztottál, és azonnal meghosszabbítják az előzetes fogvatartásodat. És ha megtudjuk, hogy ismét hamisan vádolsz bennünket, akkor újabb terhelő bizonyítékok kerülnek elő. Újra és újra. Akár húsz év fegyházig is elmehetsz. Hát ezért fogsz te hallgatni. Megtagadod a vallomástételt. Érted?

Igazgató: ... *(halkan sírdogál)*

Államtitkár: Lali!

Igazgató: ... *(bólint, és szipog)*

Államtitkár: Ő lesz az ügyvéded. *(átad egy névjegykártyát)* Ötre ő is itt van, még mielőtt érted jönnek a kommandósok. Tudod, a TEK. A terrorelhárítók. Csupa feketében.

Igazgató: A kommandósok?

Államtitkár: A Máltai szeretetszolgálat mégsem tartóztathat le.

Igazgató: És innen visznek el?

Államtitkár: Ha egyszer itt vagy. Mindjárt az átadás után. Hívd fel Jolit, hogy hozzon be néhány holmit. Fogkefét, borotvát meg ilyesmit. Szóval, nem beszélsz semmit. Se magadról, se rólunk, és akkor a negyedik napon kiengednek.

Igazgató: Kiengednek?

Államtitkár: Ha nem beszélsz, akkor ki. Rájönnek, hogy nem megalapozott a vád.

Igazgató: De akkor minek vitettek be?
Államtitkár: Hogy legyen fogalmad, hogy néz ki belülről egy cella. Hogy megismerkedjél a cellatársaiddal. Hogy soha ne akarj oda visszamenni.
Igazgató: De én már most elhiszem. Feri, én el tudom képzelni. *(behunyja a szemét, mintha fel akarná idézni a cellát.)*
Államtitkár: Ne erőlködj, azt te nem tudod elképzelni. Nem csak azért, mert hülye vagy, semmi képzelőerőd, hanem, mert még én sem tudtam volna azt elképzelni, amíg nem jártam odabenn.
Igazgató: Miért te már voltál...
Államtitkár: Egyszer elvittek bennünket, mikor a megyei hivatalnál dolgoztam. Börtönlátogatás. Te, az a szag! Ahogy keveredik a naftalin a doh, a szar, az izzadság meg a moslékszag. Azok az omladozó falak, a rácsok, az éles zajok, ajtócsapódások, a keményfiúk gyilkos pillantásai... hú... te azt, Lali, nem tudod elképzelni.
Igazgató: Te jó ég.
Államtitkár: És hogy mi van ott, ha lekapcsolják éjszaka a villanyt?
Igazgató: Mér, mi van?
Államtitkár: Hát azt én sem tudom. Bár sejtéseim vannak, ahogy megismertem a cellatársaid előéletét. De majd elmeséled, ha kijöttél. *(nevetgél)*
Igazgató: Ti direkt kiválasztottátok, hogy kikkel zárjanak össze?
Államtitkár: Én választottam ki. Hát nem érted, ez a dolog lényege?
Igazgató: *(sír, összekulcsolja a kezét)* Kérlek, Ferikém, könyörgöm, ezt nem teheted velem.
Államtitkár: Dehogynem. Hidd el, hogy megtehetem. Szedd már össze magad! *(kezét a másik vállára teszi)* Csak néhány nap. Tudod, amibe nem halsz bele, attól csak erősebb leszel.
Igazgató: És ha belehalok, tudod, a szívem...
Államtitkár: ... *(Tanácstalanul széttárja a kezét.)*

3. Jelenet

Az Igazgató és a Tulajdonos

Egy budai villa kapuja, a kapuoszlopokon oroszlánok ülnek, és a kapu fölött valami idéetlen címerféle, cirádás kőbevésett monogrammal. A kapu mellett elektromosan nyitható garázskapu, félig nyitva. Az Igazgató a kapu mellett áll,

kezében aktatáska, lesi a garázst, ami felemelkedik, kilép rajta a Tulajdonos, majd távirányítóval leengedi a kaput. A Tulajdonos feltűnően elegáns, bár a szokottnál némileg színesebben öltözött, de illenek egymáshoz a színek. Az igazgató hirtelen a Tulajdonos elé lép.

Tulajdonos: A frászt hozza rám!

Igazgató: Biztosan rossz a lelkiismerete, Csobó úr.

Tulajdonos: Lelkiismeret, lelkiismeret... mi is az? Rég hallottam már. Nem az, amikor valami fűszereset eszünk, és itt *(a gyomrára mutat.)* furdal és ég?

Igazgató: Látom, jó napja volt. Nagyon vidámnak tetszik lenni. Persze egy élelmiszerlánc tulajdonosa vígan kél, vígan fekszik. Az emberek enni mindig fognak. Kenyérért, töpörtyűért, sörért, mindig betérnek a boltjaiba.

Tulajdonos: Folyton ezt hallom. Már megbocsásson, drága igazgató úr, de ez baromság. Hát persze hogy esznek az emberek, persze hogy vásárolnak, de a kérdés az, hogy hol veszik meg azt a sört meg a töpörtyűt. Minden száz méteren nyílt már valami bolt. És ki tud versenyezni ezekkel a szemét multikkal?

Igazgató: Ahogy elnézem a házát, a kocsiját, mégiscsak betérnek a maga boltjaiba is.

Tulajdonos: Amikor órákig egyetlen vevő se jön be, akkor is ott lébecol a sok eladóm, bérköltés, tébé, működnek a mélyhűtők, ég az a rengeteg lámpa, tudja, mennyit fizetek az áramért?

Igazgató: Nézze, Csobó, én nem azért jöttem, hogy panaszkodjon. Ellenkezőleg. Hogy dicsekedjen.

Tulajdonos: Hogy dicsekedjek?

Igazgató: Persze. Dicsekedjen!

Tulajdonos: De miről?

Igazgató: Hogy milyen ragyogó ötlet volt belevágni egy ilyen élelmiszerlánc megvásárlásába. Köszönje meg, hogy hozzájutattam ehhez a ragyogó üzlethez. Amiből ilyen pompásan él! Amiből ilyen hercig kőoroszlánra, *(fölnéz az egyikre, aztán a másikra)* sőt, mindjárt kettőre is telik. *(fölnéz a Tulajdonos is, mintha először látná az oroszlánokat)* Meg ilyen bazi nagy terepjáróra. Köszönje meg, hogy kigolyóztam a versenytársait, hogy megmondtam, mit írjon a pályázatba. És adjon nekem százezer eurót!

Tulajdonos: Százezer eurót?

Igazgató: Igen, jól hallotta. Százezret.

Tulajdonos: Na de miért?

Igazgató: Mert szarban vagyok. Nem is hiszi, mekkora szarban.

Tulajdonos: Hát akkor viszontlátásra, drága igazgató úr. Öröm volt találkozni önnel, de vár a feleségem. Meleg vacsorát főzött, csülök Pékné módra, ilyenkor nem tűri a késést. Hívok magának egy taxit, aludja ki magát. Az ilyen hirtelen jött melegben már néhány pohár is az ember fejébe száll.

Igazgató: Attól tartok, nem értett meg. Egyszerűen nem akar megérteni. Nézze, egy kortyot sem ittam, és tényleg nagy szükségem van a pénzre.

Tulajdonos: Kérem, drága igazgató úr. Én tisztelem, becsülöm önt, ne hozzon ilyen kellemetlen helyzetbe. Valóban sokat segített, hálás vagyok. De maga tudja a legjobban, hogy a hálámat már busásan leróttam. Az első év nyereségének felét átadtam önnek. A hálám, ígérem, a halálomig elkíséri, de nem tartozom önnek egy fillérrel sem.

Igazgató: Ha nem kerülök ilyen kínos helyzetbe, talán azt mondanám, igaza van. De a szükség törvényt bont. *(kinyitja a táskáját, és előhúzza egy dossziét, amiből iratokat vesz elő)* Ön, mielőtt kilencvenben Romániából áttelepült volna Magyarországra, a Román titkosszolgálat, a Securitate titkos ügynöke volt.

Tulajdonos: *(ki akarja kapni a másik kezéből a dossziét)* Mutassa!

Igazgató: Csak nyugodtan, elmondok mindent, sorjában. *(lapozgat a dossziében)* Tehát. Hét éves működése alatt mintegy kétszáz jelentést adott, főleg kolozsvári közép és nagyvállalatok vezetőiről, munkatársairól. Szép részletes dolgozatokat. Csöpög belőlük a rosszindulat és az irigység, ami a leglényegesebb sajátja a szaftos spicli jelentésnek. Ön évről évre a legjobb minősítéseket kapta a tartótisztjeitől. Mondjam tovább?

Tulajdonos: Mit akar ezzel?

Igazgató: Kínos kimondani, de ha nem ért másként? Csobó, én megszarolom magát. Százezer eurót kérek azért, hogy ez a vaskos dosszié ne kerüljön nyilvánosságra.

A kapuban megjelenik a Tulajdonos felesége.

Feleség: Láttam, hogy beálltál, miért nem jössz már?

Tulajdonos: Összefutottam valakivel, mindjárt megyek.

Igazgató: Kezét csókolom, asszonyom. Ne haragudjon, de régi kedves ismerőse vagyok a férjének, és annyi megbeszélni valónk van. Az a sok régi emlék.

Feleség: Akkor miért nem hívod be az urat, édesem?

Igazgató: Tényleg, miért nem megyünk be?

Feleség: Éppen elkészült a vacsora...

Igazgató: Tudom, csülök Pékné módra.

Feleség: *(összeecsapja a kezét)* Honnan tudja? Tényleg azt csináltam.

Igazgató: A férje már eldicsekedett veled.

Feleség: Akkor jöjjenek!

Tulajdonos: *(váratlanul üvölteni kezd)* Az úr nem akar bejönni, hát nem látod?

Feleség: Jól van, csak gondoltam... *(ijedten visszamegy)*

Igazgató: Hol is tartottunk? Ja igen, akkor én megszarolom magát.

Tulajdonos: Honnan került magához ez a dosszié?

Igazgató: A megfelelő helyről kaptam, hogy kicsináljam magát. Hogy ne maga vigye el a céget.

Tulajdonos: De nem csinált ki.

Igazgató: Nem.

Tulajdonos: És miért?

Igazgató: Mert többet kerestem magán, mintha a konkurenciája nyert volna.

Tulajdonos: Azon nem keresett volna?

Igazgató: Nem *én* kerestem volna. Persze akkor nem is kerülök ilyen kutyaszorítóba. Tulajdonképpen maga miatt történt minden. Hát maga fog fizetni.

Tulajdonos: És akik a dossziét adták, nem nehezteltek ezért?

Igazgató: Eleinte nem.

Tulajdonos: Hogyhogy?

Igazgató: Úgy hogy legtöbbször ők nyertek. Akik az államtitkáromat kenték meg. Nem tűnt föl neki az a néhány, amikor nem.

Tulajdonos: Akkor maga egy szerencsés ember, drága igazgató úr. Egy állami nagyvállalatot vezet, megvan a mellékes is, ahogy látom. Hát örüljön a szerencséjének, és húzzon el.

Igazgató: De aztán feltűnt neki.

Tulajdonos: Mondja, kedves, mi közöm nekem ehhez?

Igazgató: Sokkal több, mint gondolná. Ugyanis most hogy kisemmiztek, ellehetetlenítettek, elhúznék innen. Új életet kezdek. Jó messze, amihez százezer euró van szükségem. És ön fogja nekem ezt adni.

Tulajdonos: Olyan biztos ebben?

Igazgató: Kevés dologban vagyok biztosabb.

Tulajdonos: De mégis, mire alapozza ezt, drága igazgató úr?

Igazgató: Egyrészt, mert megtudtam, mekkora pénzeket tett félre. Számlanélküli szállítások, kiiktatott pénztárgépek... De hát jobban tudja ezt maga nálam.

Tulajdonos: Túl sokat tud maga, igazgató úr. Vagy csak azt hiszi, hogy tudja.

Igazgató: Nézze, én alapos ember vagyok. Nem beszélek a levegőbe, mindent dokumentálok.

Tulajdonos: Aztán mit dokumentált?

Igazgató: Például azt, hogy hiába adta nekem az első év nyereségének a felét, mikor maga mindenféle trükkel jól lenyomta a nyereséget.

Tulajdonos: Azzal vádol, hogy becsaptam?

Igazgató: Nem vádoló, hát mire mennék egy ilyen váddal. Ezzel nem zsarolhatom meg.

Tulajdonos: Na látja.

Igazgató: De hát én a maga titkosszolgálati múltjáról beszéltem. Azzal zsarolom meg.

Tulajdonos: Azt hiszi, érdekel még valakit, hogy mit csináltam húsz éve.

Igazgató: Szerintem, igen.

Tulajdonos: Gondolja?

Igazgató: Próbálkozom.

Tulajdonos: Hát ezzel hiába.

Igazgató: Azt mondja?

Tulajdonos: Drága Igazgató úr, amikor képviselők, miniszterek, főpapok, pártelnökök, neves művészek, mindenki megúsztá, majd pont én bukom bele. Egy ilyen, egy ilyen... semmi kis ügybe.

Igazgató: Na jó. Meggyőzött. (*visszateszi a dossziét, de továbbra is a táskájában matat*)

Tulajdonos: Ennek igazán örülök, akkor menjen isten hírével, egy élmény volt önnel beszélgetni. (*menne befelé*)

Igazgató (*egy rózsaszínű dossziét húz elő*) Rendben, ne vájkáljunk a múltban. Jöjjön a jelen!

Tulajdonos: (*visszafordul*) Mi ez már megint?

Igazgató: Nézze csak! Szép éles fotók! (*néhány fotót húz elő, mutatja*)

Tulajdonos: Bassza meg! Hogy került ez magához? Egyáltalán hogyan készülhettek fotók, amikor...

Feleség: (*ismét kilép a házból*) Nem akarok zavarni, de tényleg nem jöttök be? Elhül a vacsora.

Tulajdonos: Menjél vissza, majd megyek, ha végeztem. A kurva életbe, hát olyan nehéz ezt megérteni? Menjél, menjél! (*lökdösi a nőt befelé*)

Igazgató: Nézze, kirúgtak az állásomból, négy napot ültem a Gyorskocsi utcai előzetesben, megjegyzem, azóta még jobban utálom az ilyen szemét buzikat. Elvették mindenemet, hát egyre jobban unom, hogy maga szaros százezer euró miatt baszakodik velem. Itt a virágzó cége, a villája, a kocsija, a felesége, a három gyerek, kormányzati kapcsolatokat is vásárolt már magának, és velem baszakodik. A kurva anyádat, Csobó.

Tulajdonos: (*megdöbbenve hebeg*) De hát... hogy beszél maga velem... hát mit képzél, maga?

Igazgató: A szemét buzija! Nézd! Vagy inkább ezt nézd, ebből a szögből még úgy sem láttad magad, ahogy seggbe rakod ezt a kölyköt.

Talán tizenöt éves sincs. Holnap délig kapsz időt, hogy átadd a pénzt.

Tulajdonos: És ha mégsem?

Igazgató: Akkor a feleséged, a két egyetemista fiad, a gimnazista lányod, a vén faterod, az egész kibaszott pereputtyod kap ezekből a fotókból. De jut az összes vezető munkatársadnak, te szemét hímrinygó, a legmocskosabb bulvársajtónak, mindenki látja majd az undorító fajtalanzkodásodat. És ha van köztük fiatalok, mert biztosan van, akkor a börtönben rohadsz meg. Az ügynökség egy évig dolgozott rád, te disznó.

Tulajdonos: Te jó isten. *(megszédül, a kerítésnek támaszkodik)*

Igazgató: Két magánnyomozó figyelt állandóan, te buzi pöcs, hogy az összes mocskos orgiádat rögzítse.

Tulajdonos: Rögzítse?

Igazgató: Mit gondolsz, te rohadék? Hanganyagok, videók, minden. Nagy volt a tét, baszki. Itt nem egy féltékeny feleség volt a megbízó. Nagy pénzeket reméltek, akik ki akartak csinálni. Hogy ne te vidd el a közérteket. Hogy lehetetlené tegyenek. És tudod, miért nem zsaroltak meg akkor?

Tulajdonos: Gondolom, maga...

Igazgató: Pontosan. Én tussoltam el a dolgot.

Tulajdonos: És magánál maradtak ezek az... az izék.

Igazgató: Bizony ám. Ezek ez izék nálam maradtak. És most elővettem őket. És mit kérek értük?

Tulajdonos: Százezret?

Igazgató: Igen százezer eurót. Csak egy kis alamizsnát. És te baszakodsz velem? *(megragadja a zakóját)* Kapsz egy egész bőröndnyi dokumentumot azért a száz gurigáért, te meg rinyálsz nekem, te mocskos buzi.

Tulajdonos: Rendben... rendben. Megszerzem a pénzt.

Igazgató: Itt várlak holnap délelőtt tizenegykor. Nálad aktatáska, nálam gurulós bőrönd. Cserélünk, aztán kúrhatod tovább a kerekseggű cimboráidat.

A tulajdonos betántorog a házba.

Igazgató: *(miközben távozik, vissza-visszanéz)* A mocskos fartúrója, a szemét köcsögje... a hülye buzeránsa... a gennyes kis hímrinygó.

4. Jelenet

A Tulajdonos és a Boltvezető

Egyszobás albérlet, mely a bérház folyosójára nyílik. A bejárati ajtón kívül csak egy ajtó látszik, a fürdőszobáé. Ágy, éjjeliszekrény, székek. A drapériák (ágytakaró, párnák, függöny) élénk színűek, mondjuk vörösek és sárgák. A Tulajdonos ül az ágyon, telefonál.

Tulajdonos: Igen, igen... felmondom ezt az albérletet. *(feláll, körülnéz)* Igen, azonnali hatállyal... semmi... miért, miért, mi köze hozzá?... mert nincs szükségem rá... nem kell... néhány törülköző, meg tisztálkodási szer... nem, nem, dobja ki... biztos... vigye el, vagy dobja ki... Igen, már átutaltam... Én is sajnálom, de így alakult. A kulcsot a postaládában lesz. Visszahall... magának is.

Fel alá kezd járkálni, néha az órájára néz, vár valakit. Végre kopognak. Beenged egy nála valamivel fiatalabb férfit, aki az egyik üzletének a vezetője. A fiatalember fehér cipőt és nadrágot visel, égszínkék pulóvert, haja gondosan zselézve. Mozgása és hangja affektált, kiabál róla, hogy meleg.

Tulajdonos: Nem látott senki?

Boltvezető: Már egy puszit se kapok? Mindig csak a konspiráció, hogy látott-e valaki. Jaj, nehogy meglássák, hogy fiú a vendége. Loholok hozzád, mert én nem kocsival jövök, mint te. Nézd, hogy megáztam, csupa víz a pulóverem. Ez kasmír, egy vagyon, és a víztől nemezes lesz! És te így fogadsz?

Tulajdonos: Nem tudnál egyszer úgy bemenni valahova, mint egy normális ember, és nem úgy, mint egy operettprimadonna?

A Boltvezető két puszit ad a Tulajdonos arcára, aki kelletlenül tűri ezt.

Boltvezető: Mi van ma veled, édesem? Gyere, ülj le és mesélj! Tudod, nekem mindent lehet. *(leül az ágyra, maga mellé rángatja a tulajdonost)* Nekem mindent elmondhatsz. Gyere!

Tulajdonos: Tegnap nagyon kínos dolog történt.

Boltvezető: *(nevetgél)* Rád mászott a feleséged?

Tulajdonos: Maradj má'!

Boltvezető: Morgós maci. Te ma egy morgós maci vagy.

Tulajdonos: Befognád?

Boltvezető: Ha ezt tudom, el se jövök. Én készülök, mint a kis róka, tudod, díszbe öltöztetem a lelkemet, epilálok *(feszegeti a pulóvere nyakát, mutatja a mellét)*, te meg egy nyamvadt kis pusztit sem adsz, csak utálatoskodsz.

Tulajdonos: Kérlek, fogd be a szád, csak egyszer hallgass végig.

Boltvezető: Mint a feleséged? Mert ugye ő meghallgat. Én meg nem. Az édes kis felesége az meghallgatja. A dög kis szerető meg...

Tulajdonos: Ha már rákérdeztél, a feleségem tényleg meghallgat.

Boltvezető: *(nevet, ledönti az ágyra a másikat, csókolni próbálja)* Igen, meghallgat? És az ágyban, az ágyban is olyan jó? Olyan jó, mint én? Van olyan jó? Mondd csak!

Tulajdonos: *(felül, lerázza a másikat)* Megzsaroltak.

Boltvezető: Pénzt kértek tőled?

Tulajdonos: Nem, kakaós csigát. Hát mit kértek volna.

Boltvezető: És mennyit?

Tulajdonos: Százezer eurót.

Boltvezető: *(összecsapja a kezét)* Százezret? Te jó ég. Annyi pénz nincs is. Jézus, Mária, Szent József, és mivel zsaroltak meg?

Tulajdonos: Na, mit gondolsz?

Boltvezető: Azt ne mondd, hogy velem.

Tulajdonos: De. Veled is. Ezzel az egésszel. A kibaszott melegségemmel. Tudtam, hogy egyszer rákúrok. De hogy százezer euróval? Az nagyon sok, szívecském. Az kurva sok pénz. El sem tudod képzelni, milyen sok.

Boltvezető. Vedd tudomásul, el tudom képzelni, az annyi mint... *(előveszi a mobiltelefonját és számol)* az annyi mint... osztva háromszázzal...igen, az úgy tizenöt évi fizetésem. Ha emelkedet volna egy kicsit, akkor persze...

Tulajdonos: Hogy emeltem volna?! Akkor többi harminc üzletben mit mondok? Hogy a tizenhetesben azért keres annyit a boltvezető, mert a szeretőm. Mert a buzipajtásom. Seggbe kúrom néha. Ezt mondtam volna?

Boltvezető: Bánom is én, mit mondtál volna. De legalább, ha találkozunk, hozhatnál valami ajándékot. Ugye most se hoztál? Itt a pénzes pasim, aztán mi hasznom belőle.

Tulajdonos: Húztál te már hasznot. A legutóbbi leltárnál is kétszázezer hiánya volt a boltodnak. Be kellett fizetned?

Boltvezető: Nem. De nem is én loptam ki.

Tulajdonos: Az mindegy. Te felelsz érte. Vedd úgy, hogy ezt kaptad ajándékba.

Boltvezető: Mégis, valami apróságot. Ilyen icipici ajándékot. *(mutatja.)* Az én mackómtól.

Tulajdonos: Pont arra volt nekem időm, hogy ajándékot vegyek.

Boltvezető: Morgós macinak soha nincs ideje, hogy az ő maci-micijének vegyen valamit.

Tulajdonos: Maci-micijének? Mi ez a hülyeség?

Boltvezető: *(átfogja a másik nyakát)* Igen, igen én vagyok a morgós maci micije.

Tulajdonos: *(lelőki magáról a másik kezét)* Te tiszta hülye vagy. Hagyd már ezt a... Nem érted, szarban vagyok.

Boltvezető: Akkor is, nekem olyan jól esne az a kis figyelmesség.

Tulajdonos: Várjál csak! Te pénzt kérsz tőlem, mert feljöttél ide? Hát mi vagy te?

Boltvezető: *(átöleli)* Jaj, ne, kérlek, ne beszélj így velem. Csak vicceltem, tudod, mennyire szeretlek. Morgós mackó.

Tulajdonos: *(lelőki magáról a Boltvezető kezét)* Szóval megszaroltak.

Boltvezető: *(vált)* Látod? Mondtam neked. Mióta könnyörgök? Mert rejtőzködsz, mert játszod a szerető heteró férjecskét. Mert nem mered vállalni magad.

Tulajdonos: *(legyint)* Vállalni magam.

Boltvezető: Igen, vállalni magad. Hát hogy élsz te? Miféle élet ez?

Tulajdonos: Mi az, hogy miféle?

Boltvezető: Befeküdni minden este az ágyba egy nő mellé. Akitől undorodsz.

Tulajdonos: Ki mondta, hogy undorodom?

Boltvezető: Hát te.

Tulajdonos: Én?

Boltvezető: Amikor rád mászik.

Tulajdonos: Jó... akkor igen.

Boltvezető: Na látod.

Tulajdonos: De már alig mászik rám. Már más köt össze bennünket.

Boltvezető: Aztán mi?

Tulajdonos: A vagyon, a gyerekek. Hát mit mondjak a gyerekeknek? Hogy bocs, srácok, de apátok bebuzdult, most szépen elköltözik tőletek. Összeköltözik egy másik férfival... jöttök majd hozzá... azt találkoztok az új mamival. Egy szúrós sörtéjű manyussal. Kis köténykében főz majd nekünk vasárnapi ebédet... vagy megyünk étterembe, és mindenki látja róla, hogy meleg. Mert riszálja a seggét.

Boltvezető: Hogy én?

Tulajdonos: Nem, majd én. Riszálod, drágám, kurvára riszálod.

Boltvezető: És ha riszálom. Jó seggem van, hadd riszáljam.

Tulajdonos: Riszáld, bazdmeg, riszáld. De én mit mondjak a gyerekeknek, az apámnak, a nővéreimnek, a homofób sógoromnak, a folyton buzizó kereskedelmi vezetőmnek. És a vadásztársaságban? Hogy nincs több buzi vicc, mert én is...

Boltvezető: Undorító!

Tulajdonos: Mi undorító?

Boltvezető: Ennél nincs is undorítóbb. Ülsz a vadászvacsorákon, és röhögsz a mocskos vicceiken.

Tulajdonos: Nem röhögök.

Boltvezető: Hát mit csinálsz? Kikéred magadnak?

Tulajdonos: Nem kérem ki.

Boltvezető: Akkor mit csinálsz?

Tulajdonos: Ülök és hallgatok.

Boltvezető: Na, ne mond már. Mindenki röhög, te meg tüntetően savanyú képet vágasz?

Tulajdonos: Nem vágok savanyú képet, csak ülök.

Boltvezető: És mosolyogsz. *(elkezdi ütni a másik mellét)* Valld be, hogy mosolyogsz.

Tulajdonos: *(felpattan.)* Na jó. Néha mosolygok. Kényszeredetten mosolygok.

Boltvezető: Naná, majd kényszeredetten. Talán még meséled is. Tudok egy jó buzi viccet, ezt hallgassátok. A kapitánynak jelentik, hogy fartúró van a hajón...

Tulajdonos: Nem hagynád abba?

Boltvezető: Ha akarom, akkor nem. Nekem jogom van hozzá. És tudod, miért?

Tulajdonos: Na miért?

Boltvezető: Mert én vállalom a sorsom. Veled ellentétben. Én elfogadom, hogy ilyen vagyok. Igen, meleg vagyok, annak születtem. Kedves világ, így tessék engem elfogadni! Mindenki tudja rólam.

Tulajdonos: Hát rólad, aztán mindenki tudja.

Boltvezető: És mi bajom van belőle? Semmi! Neked meg az egész életed színjáték. Mocskos alakoskodás.

Tulajdonos: Hát nem érted?

Boltvezető: Te nem érted. Nem ismered a tieid életét. Nem élsz velünk.

Tulajdonos: A ti életeteket? Mire gondolsz? A buzi bárókra? A partikra? Hát nulla felelősség. Nincs család, nincs gyerek, csak a bulizás. Végigbulizzátok az életet, megöregedtek, de infantilis kölykök maradtok.

Boltvezető: Szégyellj magad! Áruló. Hogy beszélsz te rólunk?

Tulajdonos: Te is tudod, hogy igazam van. Nekem viszont ott nyomja a vállam a felelősség. A gyerekeimért! A családomért! A vállalatom alkalmazottaiért! Mert én családfő vagyok, egy nagycsalád feje. Eltartója. Neked meg csak azon jár az eszed, hogy kit kapjál farok végre. Rólad üvölt, hogy meleg vagy!

Boltvezető: Undorító vagy.

Tulajdonos: De én? Hát rólam nem látszik. Annyira nem, hogy sokáig magam sem hittem el. Én őszintén nősültem. Kicsi marcipán figurák voltak az esküvői tortánkon... cilindres fiú... fehérruhás lány... nem ám két kerekességű buznyák! Amikor fogtam a feleségem kezét, és felvágtuk a tortát... tényleg hittem... mi most már jóban-rosszban... még az első gyerek után is úgy gondoltam, hogy együtt kell maradnunk. Azzal nyugtatgattam magam, hogy az elvagyódásaim csak múltó rosszullétek.

Boltvezető: Mindjárt elbögöm magam. Szerelmi házasság.

Tulajdonos: Igen az volt. Csak később jöttem rá, hogy valójában ki vagyok. Tudod, milyen nehéz volt ezt bevallani magamnak?

Boltvezető: Azért egészen jól sikerült az átváltozó mutatvány.

Tulajdonos: Mit tudsz te arról, hogy mi játszódott le énbennem.

Boltvezető: Hogy őbenne mi játszódott le... azt hiszed egyedül vagy ezzel?

Tulajdonos: Nem tudom. Sokáig nem voltak meleg kapcsolataim, én egyedül jutottam el...

Boltvezető: Jaj, jaj, neki egyedül kellett... Hány éve is béreled ezt a lakást? Ezt, amire azt mondtad, hogy ez a mi szerelmi fészünk. De azt hiszed, nem tudom, hány fiúkat hoztál ide, hogy én már alig jöhetek, mert folyton megcsalsz.

Tulajdonos: Ne kezd el! Van elég bajom a te hisztid nélkül is. *(ellöki, a másik a földre esik)*

Boltvezető: *(vált)* Ne haragudj, kérlek, ne haragudj, tudod, hogy úgy is megbocsájtok. Csak a szám jár. Tudod, mennyire szeretlek.

Tulajdonos: Tudom.

Boltvezető: Akkor, gyere, masszírozom a nyakadat, és elmondod, hogy volt az a zsarolás. Kitalálunk valamit.

Az ágy szélére ülnek, masszírozza a Tulajdonos nyakát.

Tulajdonos: Fotóik, videofelvételeik voltak rólam. Egy bőröndnyit kaptam, de nem tudhatom, van-e még nekik. Vagy másnak. Vagy készítenek-e újakat.

Boltvezető: Majd jobban vigyázunk. Figyeljük, követ-e bennünket valaki. Talán új lakást bérelsz. Vagy éppen ez lesz az utolsó csöpp a pohárban, hogy kilépj a világ elé. Akkor nem zsarolhatnak többet.

Tulajdonos: *(felpattan)* Értsd meg, nem tehetem! Megsemmisülök. Az egész életem lenullázódik... szétmállik.

Boltvezető: Akkor most mi lesz?

Tulajdonos: Az lesz, hogy nem találkozunk többet.

Boltvezető: Hogyhogy nem találkozunk?

Tulajdonos: Hogy szakítunk.

Boltvezető: De hát mi nem szakíthatunk. Hát már hat éve...

Tulajdonos: De szakíthatunk. Felmondtam ezt a bérletet, és nem lesz többet állandó partnerem.

Boltvezető: Hogy mi nem lesz?

Tulajdonos: Állandó partnerem. Kiszámíthatatlan leszek. Érted?

Boltvezető: *(sír)* Semmit nem értek.

Tulajdonos: Kifizettem a százezer eurót. Nem leszek többet könnyelmű.

Boltvezető: Kifizetted azt a rengeteg pénzt?

Tulajdonos: Hát mit tehettem volna? Kifizettem. De eztán figyelem, követnek-e. Csak alkalmi partnereim lesznek. Többet nem bukom le.

Boltvezető: Ilyen hidegen... ilyen számítón beszélsz a kapcsolatunkról? A végéről? Hát nincs neked szíved? Te nem is szerettél engem.

Tulajdonos: De szerettelek.

Boltvezető: *(hisztériásan)* Soha nem szerettél.

Tulajdonos: *(lekever neki egy pofont.)* Ne hisztizzél.

Boltvezető: Soha nem szerettél... *(megint kap egy pofont)*

Tulajdonos: Szerettelek, nem szerettelek, most már mindegy.

Boltvezető: Szóval nem szerettél.

Tulajdonos: Kéznél voltál. Nem igényeltél nagyobb szervezést.

Boltvezető: *(pityeregve)* Füttyentettél, mint a kutyának, én meg szaladtam.

Tulajdonos: Ha ezt akarod hallani. Igen szaladtál, de ez nem mehet tovább.

Boltvezető: *(kiabál)* Mi nem mehet tovább?

Tulajdonos: Ez az egész. Mikor bemegyek a boltba, meresztgeted rám a szemed, jeleket adsz, a raktárban elkapod a kezem, és csókolgatod. Ez nagyon kínos nekem.

Boltvezető: Az én szerelmem kínos neked?

Tulajdonos: Ezeket a bolti jeleneteket már eddig is utáltam, de hiába mondtam neked. Ennek most vége.

Boltvezető: A boltból is kirúgsz? Nemcsak a szerelmemet veszítem el, hanem az állásomat is?

Tulajdonos: Nem rúglak ki. Csak nem megyek többet abba a boltba.

Boltvezető: Hogyhogya nem jössz?

Tulajdonos: Szólok a kereskedelmi vezetőnek, hogy vegye át tőlem az ellenőrzést. Hogy ne legyen feltűnő, a kerület másik két boltját is átadom neki. Ennyi.

Boltvezető: Ennyi? Ennyi volt a kapcsolatunknak? Így lesz vége? Idejövök boldogan, és te... te váratlanul kirúgsz?

Tulajdonos: Nem tehetek mást.

Boltvezető: *(üvöltve)* Mi az, hogy nem tehetsz mást?

Tulajdonos: Felmondtam a bérletet. Most elmegyek, ha van itt cuccod, szedd össze, és vidd el! A kulcsot dobd be a postaládába!

A Boltvezető a Tulajdonos lábához fekszik, átöleli. A Tulajdonos próbál kiszabadulni.

- Boltvezető:** *(sírva)* Kérlek, ne menj el! Ne hagyj el! Én ebbe belehalok.
Tulajdonos: A lófászt halsz bele.
Boltvezető: Értsd meg, nem élem túl!
Tulajdonos: *(elrugdalja a másik kezét)* A kurva életbe, hagyjál már békén. Nem érted? Akadj le rólam! Felejts el! Vége!

A Tulajdonos kimegy az ajtón. A Boltvezető fekszik a földön, és sír.

5. Jelenet

A Boltvezető és a Pénztárosnő

Élelmiszerbolt, a Pénztárosnő a kasszánál ül, nincs vevő. Munkaköpenyben, elhanyagolt külsejű, középkorú szürke egérke. Feláll, igazít valamit a pulton, aztán visszaül, megint feláll, unatkozik. A Boltvezető a fallal elválasztott kis irodájában ül. A nézők mindkettőt látják, de azokat elválasztja a fal. A Boltvezető feláll, félrebillent egy képet, (falnaptárt), és valami titkos leső lyukon a Pénztárosnőt kémleli. Aztán feltépi az iroda ajtaját, és az eladótérbe lép.

- Boltvezető:** Seholy vevő! Maga elüldözi a vevőket!
Pénztárosnő: Hát hogyan üldözném el őket. Nem jönnek. Délután kettőkor nem vásárolnak. Vagy máshova mennek.
Boltvezető: Hova mennének?
Pénztárosnő: Itt, a Szív utca sarkán nyílt egy Spar, biztosan oda.
Boltvezető: Má' mé' mennének a Spárba.
Pénztárosnő: Mert olcsóbb. Meg több az áru.
Boltvezető: Tudja, aranyom, miért nem jönnek ide? Mert ilyen lompos, elhanyagolt eladók vannak itt, mint maga.
Pénztárosnő: *(végignézi magán.)* Lompos?
Boltvezető: *(hozzálép, megfogja a haját, talán még meg is húzza)* Lompos, aranyom, lompos. Hát hogy néz ki a haja? Mikor volt fodrásznál?
Pénztárosnő: Ad nekem ez a cég ruhapénzt vagy fodráspénzt, hogy beleszóljon, hogy nézek ki?
Boltvezető: Nem a cég szól bele, hanem én, akinek van szépérezéke. Mondja, maga lompos tehén, miért ilyen förtelmes a haja?

Pénztárosnő: De hiszen két napja mostam. Nekem nincs pénzem fodrászra, magam mosom, szárítom, a szomszédasszony meg néha levágja.

Boltvezető: Na, ez látszik is. A szomszédasszony vágja a haját. Borzalom.

Pénztárosnő: Borzalom? (*halkan, maga elé*) Mert a boltvezető úr még a tökén is bodorítja a szőrt.

Boltvezető: Mit mond?

Pénztárosnő: Semmit.

Boltvezető: Jól hallottam, buzizik itt nekem?

Pénztárosnő: Dehogyan buzizok.

Boltvezető: Nem azért vagyok ápolat, mert meleg vagyok, hanem mert így normális. Azt hiszi, attól férfi valaki, hogy büdös, hogy lóg rajta az izzadt ruha, hogy nem tudja összeválogatni a színeket, hogy nem mossa a haját, hogy nem használ arcszeszt? Nézze meg az olasz, vagy inkább a spanyol heterókat! Azok tudnak öltözni, azok adnak magukra.

Pénztárosnő: Honnan tudjam én azt. Még soha nem voltam olaszban meg spanyolban. És gondolja, hogy ide jönnek ezek a csinos, illatos pasik.

Boltvezető: Nekem elhiheti.

Pénztárosnő: Persze... elhiszem. Magának van pénze utazni. Maga, ugye gyakran jár spanyolba, meg olaszba. Én meg a szabadságom alatt a lakást festettem. Az volt az én pihenésem.

Boltvezető: Nálunk meg még a nők is így néznek ki, mint maga, aranyom. Lóg a haja, szőrös a lába...

Pénztárosnő: Szőrös? (*nézi*)

Boltvezető: Szőrös. A hónalját sem borotválja, attól ilyen izzadt meg büdös.

Pénztárosnő: Hogy én, büdös?

Boltvezető: Büdös, aranyom, mint az egérpisa a raktárban. Csak már nem érzi. Megszokta. A saját bűzét mindenki megszokja, ahogy a parfüm illatát is megszokja. Szagoljon meg engem, Givenchy, de én már alig érzem. (*közelebb lép a nőhöz*) De maga érzi. Ugye, milyen finom? Én meg a maga izzadságbűzét szagolom.

Pénztárosnő: Egyedül nevelem a két gyereket. Este megfőzök, éjjel mosok, vasalok, hajnali ötkor kelek... két hete a délutános műszakra is benntartanak, hogy táppénzen a váltótársam. Hát miről beszél maga, boltvezető úr? Mikor cicomázzam magam? Meg miből?

Boltvezető: Na, jó, de azért egy melltartót felvehetne. Nézze a mellét!

Pénztárosnő: (*nézi, alányúl, megemeli.*) Mit néztek rajta?

Boltvezető: Egész jó melle lenne. Isten szép mellel áldotta meg, és mit csinál vele?

Pénztárosnő: Há', mit csinállok?

Boltvezető: Kínozza!

Pénztárosnő: Mit csinállok vele?

Boltvezető: Kínozza, lógatja. Ne mondja, hogy egy vacak melltartóra se telik. *(a mellekhez beszél)* Szegénykék, itt vagytok, kereken, duzzadtan, és mit tesz veletek a gazdi? Kínoz benneteket, kitágítja az izmaitokat, hagyja, hogy lógjatok, senyvedjete.

Pénztárosnő: *(vált, megéri, hogy itt dicséretéről van szó, a másik orra alá dugja a melleit)* Maga is szeretne ilyen cickókat, boltvezető úr? Hát igen, a drága kölniket megveheti, de ilyen cickókat csak Isten adhat. És magának, ugye nem adott. Csak egy fonnyadt kis... kis izét adott... ugye, egy kis...

Boltvezető: Maga hülye, aranyom. Nem vagyok én transzvesztita, hogy melleket akarjak. A farkamhoz meg semmi köze.

Pénztárosnő: Dehogyan van közöm!

Boltvezető: Azt remélem is. Ha meg melleket akarnék, a plasztikai sebészetben különbekezt rittyentenének.

Pénztárosnő: Hát az lehet. *(megint magát nézi)*

Boltvezető: Inkább a fogát javíttatná meg! Hiányos meg barna a nikotintól. Magának a szája is büzlik, aranyom, nem csak a hónalja.

A Pénztárosnő a tenyerébe fújja a leheletét és szaglássza.

Boltvezető: Nézze meg a körmét! Hallott már a körömlakkról? Hogyan lesz magának pasija, aranyom? Kinek kell egy ilyen lompos, elvált tehén.

Pénztárosnő: Egyszer megmutatom a kamionos barátomat... Na jó, a volt barátomat, de azért jobban vagyunk.

A Boltvezető legyint, otthagyja a nőt. Megáll a csemegés pultnál, közel hajol, és üvölteni kezd.

Boltvezető: Csótány! Megint csótány! Nézze, itt az üvegpolec fémtartója mögött... egész kolónia. Most kiveszem a polcot, és már futnak is szanaszét.

Pénztárosnő: *(odamegy)* Hú, de gusztustalan. Ezért a pultos felel, ne engem piszkáljon már ezért is!

Boltvezető: Két hete irtottak, de maguk nem mossák fertőtlenítővel a pultot. Aki magára nem ad, hogy adna a környezetére? Lompos emberek, lompos bolt... a lompos kurva életbe... *(közben megy vissza az irodájába)*

A Pénztárosnő visszaül a pénztár mögé, idegesen dobol, grimaszokat vág, motyog, látszik, a főnökét szidja magában. Elővesz egy zsebtükröt, nézegeti magát, emelgeti a mellét, szagolgatja a hónalját, a száját. Kihúzza a pénztár fiókját,

néhány papírpénzt vesz ki belőle, körbenéz, feláll, benyúl a köpenyébe, és a bugyijába rejti. Eközben a boltvezető a leső lyukon figyel. Mikor eligazgatja a nő a ruháját, előjön.

Boltvezető: Hol a pultos?

Pénztárosnő: A vécére ment. Megjött neki.

Boltvezető: Maguknak mindig megjön... má' hetente megjön... mint a tengerimalacoknak. Vezetni fogom, hogy mikor menstruálnak! Egy füzetben fogom vezetni.

Pénztárosnő: Majd mi is jelvényt tűzünk ki, hogy megvan? Mint a Tescós eladók?

Boltvezető: Tudja, mit csinálnak maguk folyton a vécén? Mobiltelefonoznak, vagy az Elle-t meg a Cosmopolitant lapozgatják. Mire a vevő megvénne, már csupa számárfül meg pecsét. Talán még pisás is. Meg tömik magukba a pultról lelopott drága csokikat. Attól nő így a valaguk. Pultos! Azonnal jöjjön ide!

Megjelenik a Pultos. Fiatal nő, munkaköpenyben és baseballsapkával a fején.

Pultos: Bocsánat, főnök úr, a vécén voltam. Megjött. Hála istennek! Már azt hittem...

Boltvezető: Nem érdekel, mit hitt. Azért hívtam...

Pénztárosnő: Hogy leszúrjon, mert csótányt talált a pultban.

Boltvezető: Azért hívtam, mert tanúra lesz szükségem.

Pénztárosnő: Tanúra, hát mégis megengedik, hogy a...

Boltvezető: Hatósági tanúra lesz szükségem... motozásnál.

A Pénztárosnőhöz ugrik, és be akar nyúlni a bugyijába. Az tiltakozik. Dulakodnak.

Pultos: Mit csinál főnök úr? Hagyja már!

Pénztárosnő: Segítség, szatír. Segítség! Előbb a mellemet stírolta, most meg... Mit akar tőlem?

Már a földön fekszenek, a Pultos visítozik, ők hemperegnek. Végül sikerül benyúlni a Boltvezetőnek a köpeny alá, előhúzza a papírpénzeket.

Boltvezető: Ezt akarom! Ezt lopta ki egy perccel ezelőtt a pénztárból. Látja? (a Pultos orra alá dugja a pénzt) Nézze meg! Tizenötezer forint. Hát ezért volt a legutóbbi leltárnál is kétszázézer hiány. Elkaptam a tolvajt! Mennyit szokott lopni naponta?

Pénztárosnő: Ma nyúltam bele először. *(elsírja magát)* Higgye el, először történt!

Boltvezető: Pedig nem úgy tűnt. Elég rutinosan dugta a bugyijába.

Pénztárosnő: Ezt honnan veszi?

Boltvezető: Én mindent látok! Érti?, mindent látok... úgy lopjanak ez tán.

Pénztárosnő: Akkor azt is látta, hogy először nyúltam a kasszába.

Pultos: Jaj, ez szörnyű. Én ebben nem akarok részt venni. *(menne el)*

Boltvezető: Itt marad! Maga most tanú. Látta, a bugyijából húztam elő a pénzt. És hallotta... bevallotta!

Pultos: Persze, hogy láttam... meg hallottam. De én nem akarok ebben részt venni.

Boltvezető: Nem érdekel, mit akar. Maga a koronatanú, hogy miért rúgom ki ezt a lompos némbert.

Pultos: Ha kirúgja, akkor ki ül a pénztárban? Már úgy is egyedül viszi mindkét műszakot.

Boltvezető: Ha meg hagyom, szétlopja a boltot. Akkor aztán a tulajdonos úr kirúg mindenkit. Magát is, engem is.

Pénztárosnő: Magát, biztosan nem rúgja ki, azt hiszi, nem tudom...

Boltvezető: Mit tud, maga, lompos? Hát mit tud maga, maga semmit nem tud *(kezdi lökdösni a pénztárosnőt)* Azt hiszi, hogy tud valamit? Hát nagyon téved!

Pénztárosnő: Tudom, amit tudok.

Boltvezető: Hát rosszul tudja, lompos tehén! *(a Pultoshoz fordul)* Szóval kirúg bennünket, de előbb meg is fizetteti velünk a hiányt. *(a Pénztárosnőhöz fordul)* Átöltözik, és eltakarodik. *(a Pultoshoz fordul)* Maga ül be a pénztárba! Holnapra egy másik boltból kérünk helyettesítőt.

Pénztárosnő: *(a Pultosnak.)* Menj ki!

Az elindul kifelé.

Boltvezető: Itt marad! Maga most tanú!

Pénztárosnő: Menj ki!

Közben a Pultos indul, és visszajön.

Pultos: Akkor most mit csináljak?

Boltvezető: Ki a maga főnöke? Azt teszi, amit mondok.

Pénztárosnő: Négyszemközt akarok magával beszélni.

Pultos: Akkor?

Boltvezető: *(némi gondolkodás után)* Na jó. Menjen ki!

A Pultos kimegy.

- Pénztárosnő:** Az a helyzet, hogy másodszor nyúltam bele a pénztárba. A múlt héten is kivettem tizenöt ezret.
- Boltvezető:** Nem jelent meg a hiány.
- Pénztárosnő:** Mert néhány vevőnél nem ütöttem be a gépbe semmit. Így jött ki a tizenöt. Szóval... szóval most csináltam másodszor. Higgye el, a gyerekeim életére esküszöm. Nem vittem el többet. A mai tizenötöt már visszavette, a múlt hetit meg vonja le a következő béremből.
- Boltvezető:** És a kétszázézes leltárhiány?
- Pénztárosnő:** Nem én voltam. Soha nem vittem el egy fillért se. Csak most kerültem ilyen... szóval ilyen... ilyen másféle helyzetbe.
- Boltvezető:** Mi az, hogy másféle helyzetbe? Már két éve ugyanennyit keres, és akkor is két gyereke volt, meg most is.
- Pénztárosnő:** Az öcsém került bajba.
- Boltvezető:** Milyen bajba?
- Pénztárosnő:** Tartozik... fenyegetik... hogy elvágják a nyakát. Neki akartam segíteni.
- Boltvezető:** És mennyivel akart még segíteni? Mennyit akart még kilopni?

A Pénztárosnő nem felel, csak vonogatja a vállát.

- Boltvezető:** Na, ide figyeljen, aranyom. Ki van rúgva, szedje a cókókját, adja le a köpenyét, aztán takarodjon. Az e havi bérét nem kapja meg, azzal kipótoljuk a hiányt.
- Pénztárosnő:** Semmi esély, hogy maradjak? Tudja, a két gyerek. Hát éhen halunk.
- Boltvezető:** Nem megy az olyan könnyen.
- Pénztárosnő:** De hát miből adok nekik enni?
- Boltvezető:** Ja, meg az öccse tartozásai. Na, húzzon el!
- Pénztárosnő:** *(sírva)* Kérem, adjon még egy esélyt! Csak egyet!
- Boltvezető:** *(gondolkodik)* Tudja mit? Elhúz, de ha visszajön kétszázézer forinttal, és befizeti a legutóbbi leltárhiányt, akkor visszaveszem.
- Pénztárosnő:** Kétszázézer forint? Hát honnan vegyek én annyit. Egy fillér félretett pénzem nincs. Hát honnan?
- Boltvezető:** Öt perce van, hogy eltakarodjon.
- Pénztárosnő:** *(mikor már távolabb megy a főnöke, maga elé morogja)* Szemét. Rohadt szemét buzi. A tulajdonos pincsije. A kicsi fasszopója.
- Boltvezető:** ... *(visszafordul, nagy levegőt vesz, mondani akar valamit, de végül felkap a polcra egy konzervet, és a nő felé vágja, az elhajol, ő meg bemegy az irodájába)*

A Pénztárosnő egyedül marad. A pénztárfülke fiókjából sírdogálva pakolja ki a személyes holmiját (mobil, cigaretta, pénztárca, lakáskulcs, zsebtükör) aztán leveti a köpenyét, a pénztárgépre teszi, és ő is kimegy a színről. Közben a Boltvezető a lyukon lesi.

6. Jelenet

A Pénztárosnő és a Fiú

A Fiú lakása. Rendetlen drogos lakás. Heverő, asztal, szék, fotel, mindenféle pizzás dobozok, üres üvegek, szétszórt ruhák. Az egyik ajtó az előszobába nyílik, a másik a fürdőszobába. Egy ablak látszik még.

A fiú elhanyagolt, de jóképű, olyan „deszkás” féle, bő nadrágban, lógó ingben, borzas hajjal. Idegesen matat a lakásban, keres valamit, fiókokat húz ki, az ágy alatt matat. Néha használt fecskendőket húz elő, nézi, hogy maradt-e benne valami kis anyag. Mikor látja, hogy nem, dühösen eldobja. Mobiltelefont húz elő a zsebéből, tárcsáz.

Fiú: Figyu, emlékszel, a múltkor, mikor azt a nagyon jó anyagot nyomtuk... a flash után eldugtam valahova egy egygrammos adagot. Tudod, amire azt mondtuk, hogy aranytartalék... *(a pontoknál hallgatja, mit mond a másik, de mi nem halljuk.)* Ha nagy a baj... Igen most nagy... Hova a faszba raktam, nem emlékszel?... Kérlek, könyörgöm... tudom, hogy azt mondtam... de most... tényleg... figyu, ne baszakodj, nem nyomtam tegnap dél óta. Szétszakadok... folyik a könnyem, fosok, görcsöl a lábam... *(itt hosszabban hallgat, már azt hihetjük, hogy a másik letette, de aztán felüvölt)* bazdmeg, isten vagy... tudom, azt mondtuk, együtt... de te nem vagy a héten... a felét elrakom neked... hidd el... hidd el, nem baszlak át... jó, jó, fent a végében, balra a kispolc mögött. Isten vagy, bazdmeg, Isten.

Bemegy a fürdőszobába, visszajön a sztaniolba csomagolt heroinnal, kicsomagolja, kanálba önti a felét, a többit visszacsomagolja. Körülnéz, keresi, hova rejtse el, végül lefekszik a fotel mellé, és az aljába helyezi, miközben a kanálban lévő heroinnal egyensúlyoz. Aztán öngyújtóval melegíti a kanalat, feloldja, felkap a földről taláalomra egy fecskendőt, felszívja, a

karjára övet tesz, meghúzza, a fogával szorítja, és megböki magát. Ellazul, mosolyogva a fotelbe ül, és rágyújt. Megszólal egy vonalas telefon. Keresi a készüléket, végül valahol megtalálja, maga elé teszi, kihangosítja, és elnyúlik a fotelban.

- Fiú:** Igen, vagyok.
- Hang:** Már nem sokáig, baszki, ha nem fizetsz.
- Fiú:** Ja, te vagy? *(próbálja magát összeszedni, arcát komolyra rendezi, de megint csak vigyor lesz belőle)* Mi zujs?
- Hang:** Hogyhogy mizujs, baszki. Az a zujs, hogy a múlt héten, amikor a tizenöt rongyot adtad, azt ígérted, a héten meglesz a hiányzó nyolcvanöt. Ne keresselek, te hozod kedden. Tudod, mi van ma?
- Fiú:** Hogy mi van ma? Hát ma van ma. *(nevet)*
- Hang:** Baszki, te be vagy löve. Odamegyek, és eltöröm mind a két kezed. Akkor majd tolhatod magadnak a száddal. Mint a szájjal festők, te kretén. Nem félsz, hogy elvágjuk a nyakad? Hogy nem elégszik meg a főnök a kezeddal?
- Fiú:** De, félek. Tényleg félek, de...
- Hang:** Mi de? Kérj a nővéredtől, a csajodtól, a Máltai szeretetszolgálatától, a Kormánytól... a faszom tudja, de a főnök tényleg kinyír, ha nem adod a zsét.
- Fiú:** Figyu, rajta vagyok. Ma is jön a nővérem, hoz lét. Nyugi, meglesz. Száz szaros rongyért csak nem vágatja el a nyakam a főnököd.
- Hang:** Nem érted? Már két hónapja szarakodsz vele. Ennél kevesebért is elvágatja. És tudod miért?
- Fiú:** Miért?
- Hang:** Mert, ha elterjed, hogy futni hagyott, senki sem fizet neki. És már terjed.
- Fiú:** Terjed?
- Hang:** Kurvára terjed. És ez neked nagyon rossz. Mert azt kérdezi már mindenki, hogy ezt most mi a fasz? Há' má' lehet szemétkedni a főnökkel? Nem fizetni. Csak löni magunkat, aztán bambán vigyorogni. Most is be vagy löve. Igaz?
- Fiú:** Hát... egy kicsit.
- Hang:** Mondjam a főnöknek, hogy a srác nem fizet, de anyagra van pénze?
- Fiú:** Figyu, mindjárt jön a nővérem, hozza a lét. De tényleg. Még ma hívlak... viszem.

A másik lecsapja a kagylót.

Fiú: Bazdmeg! Bazdmeg! Bazdmeg! Belerondítasz a legszebb flashembe. Pont a flashbe... barom... barom... finom, finom sztondulás, gyere. Itt vagyok szívi, gyere. Induljunk lassan együtt. Fogd a kezem! *(felemeli a kezét)*

Bekapcsolja a tévét, fújja a füstöt és bambán mosolyog. Elsötétül a színpad, érezzük, hogy eltelik néhány óra. Az ablakon látszik, hogy besötétedett. Az előszoba felől ajtócsapódás hallatszik. Valaki matat kint, aztán belép a Fiú nővére, a Pénztárosnő. Felkapcsolja a villanyt, lekapcsolja a tévét, rosszallón körüljárja a lakást, fecskendőket vesz a kezébe, nézi, aztán próbál összepakolni, de feladja.

Pénztárosnő: *(üvöltve)* Nyitva volt az ajtó. Soha nem zárod be. Már megint hogy néz ki ez a szoba? Okádék. *(rázni kezdi a fotelben sztonduló fiú vállát)* Megint anyagoztál. Hiába ígérted. Azt mondtad, megállsz, ha szerzek pénzt. Nem leállsz, tudom, ahhoz, kórház meg metadon kell. De azt ígérted, szünetelsz egy kicsit. Legalább addig, amíg kikaparlak a szarból.

Fiú: *(lassan magához tér, ettől kezdve az egész jelenetben folyton vakarózik a herointól, hátát, karját vakarja, benyúl a nadrágjába, ingjébe, és élvezettel vakarja magát)* Mit mondasz? Milyen szar?

Pénztárosnő: A szarból, amibe belemásztál.

Fiú: Mi van?

Pénztárosnő: Az van, hogy tarozol, te hülye.

Fiú: *(erre magához tér)* Hoztál pénzt?

Pénztárosnő: Meg azt mondtam, azt ígérted, hogy megállsz egy kicsit.

Fiú: Ezt mondtam?

Pénztárosnő: Ezt. Meg azt, hogy elvágják a nyakad, ha nem fizetsz. Hogy szerezzek pénzt, mert megölnek.

Fiú: És szereztél?

Pénztárosnő: Te szemét! Csak ez érdekel, mi?

Fiú: *(bizonytalanul feláll)* Tudod, hogy nem kamuzok. Ezek tényleg megölnek. Te, én nagyon félek. Én nem akarok meghalni. *(sír)* Te vagy a nővérem, hát ki segítsen, ha nem te. *(meg akarja ölelni, de az ellöki magától. A Fiú a padlóra kuporodik, sír)*

A Pénztárosnő észreveszi az asztalon a bekeretezett fotót.

Pénztárosnő: Ez hogy kerül ide?

Fiú: Mi?

Pénztárosnő: Hát ez. *(felemeli a képet)*

Fiú: Elhoztam.

Pénztárosnő: Elloptad tőlem anya képét?

Fiú: Nem elloptam, elhoztam. Hát az én anyám is, minden cucca hozzád került. Nekem ennyi sem jár emlékebe?

Pénztárosnő: Nem. Neked semmi sem jár. És tudod miért?

Fiú: Na, miért.

Pénztárosnő: Mert te ölted meg!

Fiú: Te hülye vagy.

Pénztárosnő: Mikor kirámoltad a lakását...

Fiú: Nem túlzás ez? Kirámoltam?

Pénztárosnő: Túlzás? Hát eladtad a tévéjét, a hűtőszekrényét, a...

Fiú: Jól van, jól van, hagyjad má'!

Pénztárosnő: Többet nem épült fel. Te vagy a gyilkosa!

Fiú: *(könyörögve, megszeppenten mondja.)* Ne mondd ezt! Tudod, Joli, mennyire szerettem anyát. Különben is, azt mondta, megbocsát. Nem ebbe halt bele.

Pénztárosnő: Akkor mibe, te szemét.

Fiú: Hát a szívébe. És megbocsájtott nekem. Már rég.

Pénztárosnő: Persze, azt mondta, megbocsájt... hát mit mondott volna. A kedvencének... az aranyos kis öcsikének... mindig csak az öcsi.

Fiú: Azért ez túlzás, Joli.

Pénztárosnő: Há' helyettem mentél gimnáziumba. Én akartam, de engem szakmunkásképzőbe küldött. Keressek csak én is pénzt, hogy öcsi tanulhasson. Öcsi majd egyetemre megy. Persze, te meg az egyetem.

Fiú: Miért, felvettek.

Pénztárosnő: Aztán az első vizsgákra sem mentél el.

Fiú: Nem tudtam... beteg voltam.

Pénztárosnő: Persze, már akkor bélyegeztél. Nyaltad az LSD-t, te szemét. Hát elvonón voltál. Az volt a betegség.

Fiú: Tudod, milyen az? Tudod, hogy szenvedtem?

Pénztárosnő: Nem tudom, és most már nem is érdekel. Nem fogok belehalni, mint anya. Még jó hogy apa nem érte meg ezt. És most engem is tönkretettél.

Fiú: Mi az, hogy tönkretettelek?

Pénztárosnő: Az, hogy kibasztak az állásomból... neked loptam... hogy megint kihúzzalak a szarból. Századszor, mert az öcsém vagy, és mert én is szerettelek... valaha, mint anya, és mert...

Fiú: Nem hoztál pénzt?

Pénztárosnő: *(ököllel verni kezdi a Fiút, de az nem igen törődik vele, csak vakarja magát)* Te rohadt drogos szemét. Téged csak ez érdekel? Meg se kérded, hogyan rúgtak ki? Hogy mi lesz most? Mi lesz a gyerekekkel? Hát milyen ember vagy te?

- Fiú:** *(arcát a kezébe temeti)* A kurva életbe. Tényleg elvágják a nyakam. Most honnan szerzek pénzt?
- Pénztárosnő:** Nem érdekel. Leszarom! És azt is leszarom, ha elvágják a nyakad.
- Fiú:** Nem érdekel?
- Pénztárosnő:** Nem! Sőt! Vágják csak el, dögölj meg!
- Fiú:** Te hülye vagy.
- Pénztárosnő:** Anyát megölted, engem földönfutóvá tettél, az unokaöcséid menhelyre kerülnek miattad. Hát dögölj meg!
- Fiú:** Tényleg kirúgtak?
- Pénztárosnő:** A hülye, buzi főnököm kileste, hogy elteszem a pénzt. Kirúgott. Azt mondta, ha befizetem a múltkori leltárhiányt, visszavesz. Kétszázezer forintot! Ahhoz pedig semmi közöm. Akkor még hozzá se nyúltam a kasszához. Csak most... miattad... te szemét. *(rugdalni kezdi a fiú lábát)*
- Fiú:** Kétszázezer? Hú baszki. *(feltápáskodik, leül a nővére elé a földre, átkarolja a lábát)* Bocsáss meg, Joli, tudod, hogy nem akarom. Tudod, hogy ez nem én vagyok.
- Pénztárosnő:** Hát akkor ki? Akkor ki a fene könyörög nekem folyton pénzért? Ki miatt rúgtak ki?
- Fiú:** Persze, miattam. De ez már nem én vagyok. Ezt nem tudom elmagyarázni, ezt csak az érti, aki tolt már heroint. Bebököm, és azonnal megszűnik a világ. Kibaszott szép fekete-fehér látomások jönnek... de azonnal, érted azonnal itt hagyom ezt a kurva világot. Nincsenek a szemét dílerek... nem akarják elválni a nyakam... nem baszogat senki. Minden, érted, minden tökéletesen jó lesz. Te, ilyenkor még a hányást is élvezem... még ez a vakaródzás a herointól, ez is jó, mert ezek is flashek... mint a jing és jang, a jó is rossz, a rossz is jó...
- Pénztárosnő:** Nem hagynád abba ezt a zagyválást? Most mit vársz? Hogy értsenek meg? Hogy mentselek fel? Hát nem. Ebből nekem elegendő van. *(kivonja magát a Fiú öleléséből, odébb lép)*
- Fiú:** Aztán jön az a néhány óra sztondulás. Lebegés a nirvánában. Te, Joli, te nem tudod az milyen jó.
- Pénztárosnő:** Még szerencse.
- Fiú:** Csak ami ezután jön. Te az iszonyat. Hát hogyan szüneteljek? Megdöglök, ha nem tolhatok.
- Pénztárosnő:** Rohadj meg. Nem érdekel. Többet nem akarlak látni. Szemét drogos. *(megy kifelé)* Rohadt szemét drogos állat. Dögölj meg! *(becsapja az ajtót)*

A Fiú, mikor elmegy a nővére, lassan feltápáskodik, a vonalas telefonon felhívja a dílert, kihangosítja, és elnyúl a fotelben.

Fiú: Figyu, én vagyok. Robi. Pici baj van.
Hang: Nem lehet baj. Tudod, akkor meghalsz. Nálad nem lehet baj, az ilyen szemét junkie-k, mindig összeszedik a pénzt. Nem tudom, honnan, de összeszedik. Mindenki máshonnan, de összeszedi. Te is egy kibaszott szemét junkie vagy, hát te is összeszeded.

Fiú: Mire gondolsz?
Hang: Amire te.
Fiú: De hát már abbahagyta. És nagyon jó, hogy abbahagyta. Büszke voltam rá.
Hang: Majd megint elkezdi. Abba még senki sem halt bele. Az nem olyan, mint a hernyó, azt túlélnek. Miattad majd folytatja.
Fiú: Jaj ne. Ezt nem lehet. Tök rendesen él. Nagyon erős csaj.
Hang: Nahát, ezért tudja folytatni, mert olyan erős.
Fiú: Nem érted, hogy annyi mindenben ment keresztül, most meg...
Hang: Tudom. De miattad megint megteszi. A főnök csaja hozta neki akkor a címeket, majd most is segít.
Fiú: De én ezt nem fogom...
Hang: Dehogyan fogod.
Fiú: Nem akarom!
Hang: Akkor mit akarsz? Megdöglenni?
Fiú: *(egy darabig hallgat)* Nem. Nem akarok megdöglenni.
Hang: Na látod. Kapsz három napot, de akkor már százhusz, mínusz a tizenöt, szóval százötvenel jössz. Egy nap alatt összegályázza. Csak igyekezz! *(leteszi a telefont)*

A Fiú magába roskad, aztán előkotorja a zsebéből a mobiltelefont és tárcsáz.

Fiú: Szia, én vagyok!... Hát Robi ... igen, én... Tudom, tudom, mit ígértem... de most már... igen... igen már jöhetsz... de tényleg, majd meglátod, Bea... titok... ma este? ... jó, akkor holnap... de akkor gyere reggel... nem biztos? ...de tényleg ígérd meg... De tényleg...várlak... Bea, szeretlek.

Feltápáskodik, betűri az ingét, elővesz egy nylonzsákot, és elkezdi összeszedni a szemetet. Takarít.

7. Jelenet

A Fiú és a Lány

A Fiú szobája, nagy rend van. Az ablakból látszik a délelőtti erős fény. A Fiú a fotelben ül és cigarettázik. Csöngetnek. Kimegy ajtót nyitni, bejön a Lánnyal. A Lány jól öltözött, húszas éveitől járó szép nő.

- Fiú:** Tudtam, hogy eljössz!
Lány: Honnan?
Fiú: Mert tudtam.
Lány: Leálltál? Azt mondtad, csak akkor hívsz, ha leálltál.
Fiú: Azt mondtam?
Lány: Miért, nem álltál le?
Fiú: Dehogynem, hát azért hívtalak. *(körbemutat)* Ilyen szokott lenni ez a szoba? Látod, hogy leálltam.
Lány: Tényleg. Milyen rend van itt.
Fiú: Mondtam.
Lány: Mutasd a karod!
Fiú: *(kényszeredetten mutatja)* Még nem gyógyult be teljesen. Tudod, hogy az ilyen szétbaszott vénák milyen nehezen gyógyulnak.
Lány: *(a Lány vizsgálgatja, csóválja a fejét)* Hát nem túl rég állhattál le.
Fiú: Nem mondtam, hogy rég, csak azt, hogy leálltam.
Lány: Mióta vagy tiszta?
Fiú: Hát, úgy... várjál csak... öt, nem, négy napja.
Lány: Hogy bírod? Ne mondd, hogy szárazon csinálod.
Fiú: Szereztem metadont. Egy junkie kapta. Bejár a kórházba kezelésre. Hernyót adtam érte, neki jobban kellett az anyag, mint a bogyó.
Lány: Négy napja? Az nem kevés? És?
Fiú: Hát nem egyszerű. Izzadás, fosás, hányás, de kibírom.

Leülnek az ágy szélére. A Lány átöleli a Fiút.

- Lány:** De jó, hogy leálltál. Tudod, mióta várok erre? Tudod, mennyire örülök? Robi, most majd megint. Mint azelőtt.
Fiú: Mikor azelőtt?
Lány: Mikor te se lótted magad, meg én se. Mikor még nem kellett eladnom magam, hogy anyaghoz jussunk.
Fiú: Én alig emlékszem arra az időre, mikor még nem toltunk.

Lány: Nem emlékszel, Robi?
Fiú: Persze, emlékszem, de ami utána jött, az elhalványította... hogy is mondjam, elfüggönyözte azt az időt.
Lány: Nekem nem. Én pont arra vágyom. Mikor még nem anyagoztunk, és nem kellett eladnom magam mindenféle...
Fiú: Jaj, ne mond ezt, Bea, annyira rossz hallgatni.
Lány: Rossz hallgatni? És csinálni milyen volt, mit gondolsz? De a leállás is kemény. Fél év azon a tetű kórházi osztályon.
Fiú: Figyu, Bea, én is bejelentkeztem. Elkezdem. Végigcsinálom... becs szó, becs szó... végigcsinálom. Látod, négy napja nem toltam, és milyen jól vagyok. Jó lenne, ha néha bejönnél, majd a kórházba meglátogatnál. Meg, ha engedik, dumálhatnánk mobilon.
Lány: Biztos engedik.
Fiú: Segítesz, Bea?
Lány: Persze, hogy segítek. Mondom, erre várok egy éve. Hogy egyszer már értsd meg te is...
Fiú: Mit?
Lány: Hát, hogy egy idő után már semmit se ad a cucc. Semmi eufória, semmi lebegés. Nem a gyönyörért tolod.
Fiú: Hanem?
Lány: Hanem, hogy ne szenvedj. Hogy elkerüld a kínokat. Innen már nincs tovább. Ötször, tízszer bököd magad... aztán az is kevés, már nincs erőd, hogy beszerezd a cuccot, hogy előteremtsd rá a pénzt.
Fiú: Hát ez igaz.
Lány: Ilyenkor belehalsz, vagy leállsz. Erre jöttél rá. Ezért próbálsz most leállni. Vagy nem?
Fiú: Ja. Persze. Ezért. Igen, ezért. És ha lejöttem?
Lány: Akkor majd élünk. Rendesen.
Fiú: Hogyan rendesen?
Lány: Hát, mint mások. Akik nem tolnak.
Fiú: De miből élünk, Bea?
Lány: Mint mások. Dolgozunk.
Fiú: Dolgozunk?
Lány: Persze, mint én most.
Fiú: De én... én mit dolgozok? Én csak ahhoz értek, hogyan szerezzek anyagot.
Lány: Majd kitalálunk valamit.
Fiú: Figyu, Bea, én nem leszek biztonsági őr vagy pizza futár.
Lány: Jól van, Robi, majd kitalálunk valamit.
Fiú: Nem. Most akarom tudni. Most találjuk ki! Akarom tudni, hogy mit csinálok, ha nem az anyagért hajtok.

Lány: *(gondolkodik)* Tudod, mit? Otthagynom a recepciós állást, és kutyakozmetikát nyitunk.
Fiú: *(nevet)* Mit? Kutyakozmetikát? Ez meg hogy jutott eszedbe?
Lány: Ismerek egy csajt, elkísértem egyszer a terrierjével a kutyakozmetikába. Megfürdették a territ, az meg csak állt és tűrte. Olyan volt vizesen, mint egy nagyra nőtt girhes patkány, aztán vágták, szárították, a végén még rózsaszín masnit is kapott.
Fiú: A farkára?
Lány: Dehogy a farkára! A nyakára. Meg voltak kutyaruhák is. Mintával nyomottak, meg hímszettek, az egyik hátára meg iskolatáskát festettek.
Fiú: Iskolatáskát? A kutyaruhára?

A Fiú négykézláb áll a hátára tesz egy kispárnát, és ugat.

Fiú: Így?
Lány: Mondom, Robi, nem igazi táska volt, csak festett. Mintha iskolás gyerek lett volna a kutya.
Fiú: Ennyire hülyék ezek a kutyasok?
Lány: Ennyire. És ezért minden pénzt megadnak. Tarthatnánk kutyatápot is.
Fiú: *(felugrik, félre dobja a párnát)* Azt már nem. Azt mindenhol lehet kapni... nagy helyet foglal... raktár kell hozzá.
Lány: Akkor macskákat is vállalhatnánk.
Fiú: Szó se lehet róla. Táp és macska egy szál se. De te honnan tudod, hogyan kell a kutyák szőrét vágni?
Lány: Majd megtanulom. Mire kijössz a kórházból, megtanulom. Hát nem lehet az olyan nehéz. Te fürdeted a kutyákat, én meg szárítom meg nyírom.
Fiú: Majd keresek szabót, aki varrja a kutyaruhát. Bazdmeg, kutyaruha, hát ez nagyon jó. Ettől be kell szarni. Iskolatáska. *(nevet)* Szerinted mennyit lehet kérni egy ilyen kutyaruháért?
Lány: Hat-hétezret legalább.
Fiú: A mosás, nyírás is legalább háromezer. Bea, dőlni fog a lé.
Lány: Dőlni, Robikám, dőlni.

A fiú átöleli, ledönti az ágyra. csókolóznak, magukra húzzák a takarót, szerelmeskednek.

Fiú: Tudod, hogy milyen szép vagy. Sokkal szebb, mint akkor.
Lány: Mikor?
Fiú: Mikor még te is toltad. Meg amikor...

Lány: Meg amikor még kurválkodtam az anyagért. Ezt akartad mondani?
Fiú: Nem akartam mondani.
Lány: De erre gondoltál.
Fiú: Hát... erre.
Lány: Képzeld, Robi, ezt mondta múltkor az a csaj is.
Fiú: Milyen csaj?
Lány: Az, amelyik akkor közvetített az ügyfelekhez. Tudod, az a szőke, aki azzal az ezüst sportmerdzsóval kavar. Azt mondta: Annyira jól nézel ki, Beám, hogy magasabb osztályba léphetnél. A hülyéje.
Fiú: Mi az, hogy magasabb osztályba?
Lány: Hát, hogy menő csávóknak, pénzes bunkóknak közvetítene. Hogy rohadna meg.
Fiú: Te, ennek a csajnak a pasija nem valami díler főnök?
Lány: *(megrántja a vállát)* Mit tudom én, ki a pasija. Biztosan nem egy vállalati könyvelő.
Fiú: Szerintem az, a dílerfőnök, az a rohadt uzsorás a pasija.
Lány: Miről beszélsz, Robi?

A Fiú kimászik az ágyból, és föl-le sétál az ágy előtt.

Lány: Most mi van?
Fiú: Az van, hogy nincs kórház, nincs kutyakozmetika.
Lány: De hát azt mondtad, Robi, leálltál és bemész.

A Fiú leül az ágyra, magához húzza a lányt.

Fiú: Figyu, Bea, nagy szarban vagyok. Csak te segíthetsz.
Lány: Megint átvertél?! Csak azért hívtál ide, hogy kihúzzalak a szarból?!
Fiú: Nem látod, hogy ez most más? Nem látod, milyen rend van itt? Nem hiszed, hogy öt napja nem anyagoztam, és megyek a kórházba? Hát nem hiszel nekem, Bea?
Lány: *(húzogatja a vállát, körülnéz, látszik, hinni akar.)* Nem tudom.
Fiú: Dehogynem tudod! Látod, ez nem kamu. Tudod, Bea, a kutyakozmetika.
Lány: És miért vagy szarban?
Fiú: Két napon belül százöt rongyra van szükségem, különben elvágják a torkom.
Lány: *(sírni kezd)*
Fiú: Tudom, az nagyon sok, de értsd meg, Bea, ha nem szerzem meg, megölnek.

Lány: De kik, Robi?
Fiú: Nem mindegy? Maffiózók, drogdílerék, uzsorások. A merdzsós csaj pasija. A lényeg, hogy két hónapja fenyegetnek. De most tényleg megteszik. Úgy volt, hogy a nővérem segít, de nem tud. Lopott nekem a boltban, és lebukott. Kirúgták. Ha befizetne kétszázezret, csak akkor vennék vissza. Őrület. Minden elbaszódott.

Lány: De honnan szerezzek én most százezer forintot? Tízezrem van a fizetésig.

A Fiú megfogja a lány fejét, és maga felé fordítja.

Fiú: Csak még egyszer. Bea, utoljára. Aztán minden rendben lesz.

Lány: Hogy megint adjam el magam? Ezt akarod?

Fiú: Csak egyszer. Csak egyszer, édes Bea, és akkor kifizetem annak a szemétnek a tartozást, bemegyek a kórházba. Fél év múlva mindent újra kezdünk. *(letérdel a lány elé)* Tudod, a kutyaruhák. De tényleg, Bea, csak még egyszer. *(sír)*

Lány: Valóban nem toltál négy napja?

Fiú: Esküszöm.

Lány: Esküszöl az életedre? A kettőnk jövőjére?

Fiú: Esküszöm. Mindenre esküszöm, csak segíts. Utoljára segíts, Bea, és mindent rendbe hozunk.

Lány: Robi, te tényleg nem anyagozol?

Fiú: Tényleg.

Lány: És bemész a kórházba?

Fiú: Esküszöm az életemre. Nem tolok, bemegyek, és megcsináljuk a kutyakozmetikát.

A lány felöltözik, megöleli a fiút.

Lány: Akkor még egy egyszer... de tényleg utoljára. És akkor kifizeted a tartozásod... bemész, de tényleg bemész a kórházba.

És akkor minden rendben lesz. Minden. Érted?, minden *(sír)*

Kijössz a kórházból, indul a kutyakozmetika. Mindent rendbe teszünk. Mindent. Az egész, rohadt, kibillent életünket... Szia, Robi, szeretlek!

Mikor a Lány elmegy, a Fiú áll egy darabig, aztán lefekszik a fotel mellé, kiveszi a heroint. Elkészíti, megszúrja magát, bekapcsolja a tévét, leül a fotelbe, és rágyújt.

8. Jelenet

A Lány és a Miniszter

Átlagos budapesti hotelszoba, a Miniszter az ágy szélén ül, zakója az egyik szék háttámláján, cipője lerúgva az ágy mellett. Kopognak.

Miniszter: Bújj be!

Lány: *(belép a szobába)* Jó napot.

Miniszter: Neked is szivi. Remélem, jó napunk lesz. Tudod, jó kis szopós-baszós-hentergős.

Lány: ... *(pofát vág)*

Miniszter: Miért, szivi, te nem erre gondoltál?

Lány: Ha már így rákérdezett, én inkább a pénzre gondolok.

Miniszter: Nem vagy valami kedves. Nem ezt ígérték nekem.

Lány: Miért, mit ígérték magának?

Miniszter: A fasznak magázol, a kurvák tegeződnek. Mi van, kezdő vagy?

Lány: Nem csak... régen... szóval, elszoktam tőle.

Miniszter: Na jó, leszarom, hogy mi volt, meg mi van veled. De azt elvárom, hogy azt csináld, amit mondok. Mitől ilyen magas a tarifád? Mutasd magad!

A Lány összeszedi magát, már mosolyog, ledobja a ruháját, és bugyiban, melltartóban fordul körbe a Miniszter előtt.

Miniszter: Ez igen. *(dobálja le magáról a ruhát, és simogatja a lányt)* Hú, finom kis dög vagy te. Figyelj! Itt most az a játék, hogy én rendelek, te meg csinálod. Látod *(a farkára mutat)* ez azért mocorog itt, hogy kielégítsen. Nem téged akar kielégíteni, bazdmeg, hanem engem. A kottát én írtam, szépen lejátsszuk.

Lány: Azért ne gondolja, hogy mindent...

Miniszter: Ne gondold!

Lány: Ne gondold, hogy mindent megtehetsz. Nem bánthatsz, például.

Miniszter: Ne félj, nem fog fájni. Még egyszer mondom, hogy megérted: nem-fog-fáj-ni. *(röhög)* Bocs, de a szakmámmal jár.

Lány: Akkor?

Miniszter: Nem is kérned, mivel foglalkozom?

Lány: Semmi közöm hozzá.

Miniszter: Várjál. Van még egy jelzés a kotta elején. Ha agyonvernek, akkor se árulod el, hogy velem voltál, és főleg, hogy mi történt. Okés?

Lány: Miért? Mi történik?

Miniszter: Majd meglátod.
Lány: Ki is vagy te?
Miniszter: Mi van, mégis érdekel?
Lány: Nem igazán, de ha már életveszélyesen megfenyegettél.
Miniszter: *(félre fordítja a fejét, mutatja magát)* Nem ismersz meg?
Lány: Nem.
Miniszter: Mégiscsak igaza van a pöcs titkáromnak, el kell mennem arra a kibaszott Anna-bálra. Azt még a gagyi tévék is mutatják. Én nyitom meg az Anna-bált. Na, mit szólsz?
Lány: Valami hoteltulajdonos vagy?
Miniszter: Langyos... feljebb.
Lány: Valami híres focista? Én nem ismerem a...
Miniszter: Sokkal feljebb.
Lány: Figyelj, leszárom ki vagy te. Kezdjük már. Mondd, hogyan akarod.
Miniszter: De sürgős a kis dögnek. Viszket már, hogy ennyire sietnél? Mondtam, szivi, itt *én* szórákodom. Hiába viszket neked. Na, figyelj, én egy miniszter vagyok. *(vár, figyel a hatást)* Na, kúrtál már miniszterrel?
Lány: Mondtam már, nem érdekel. Nekem csak egy kuncsaft vagy.
Miniszter: Tehát én egy miniszter vagyok. De erről tényleg kuss legyen! Diszkréció! Ez a legfontosabb.
Lány: Oké, megértettem. Diszkréció. De akkor minek mondtad, hogy miniszter vagy? Ha nem mondd, nem tudom.
Miniszter: Szeretem, ha tudják. Azt szokták tudni. Jó, ha te is tudod, és ha legközelebb látsz a tévében, nem kezdesz el kiabálni, hogy jé, az a pasi múltkor az ügyfelem volt, az a miniszter.
Lány: Nem mondom. Na, hogyan akarod?

A Miniszter egy sporttáskát húz elő, és az éjjeli szekrényre pakolja a tartalmát.

Miniszter: Ezt vedd fel!

A lány felveszi a rövid, fehér köpenyt.

Miniszter: Vedd le a melltartód! És gombold ki felül a köpenyt!

A Lány kigombolja a köpeny két felső gombját, és leveszi magáról a melltartót. Közben a Miniszter már gatyára vetkőzött, hanyattfekszik az ágyon.

Miniszter: Kötözz ki!

Lány: Hogy mi?

Miniszter: Nem hallod? Itt vannak a kötelek, kötözd a kezem és a lábam az ágyhoz.

A Lány elveszi az éjjeliszekrényről a köteleket, és kikötözi.

Miniszter: *(nyafogó elváltoztatott hangon mondja)* Jöjjön, doktor néni, üljön rám! Legyen nagyon szigorú! Büntessen meg, rosszul viselkedtem. *(ezt már a rendes hangján mondja.)* Érted?

Lány: Nem igazán.

Miniszter: Fogd az injekciós tűt, és böködj vele! *(nyafogó elváltoztatott hangon mondja)* Doktor néni, nem kérek injekciót! *(a következőt megint a normális hangján mondja. Ettől fogva a magázós, doktor néni mondatokat elváltoztatott hangon, a tegezős parancsokat a rendes hangján mondja.)* Bökjél már! Jaj ne, félek, doktor néni. Félek a szuritól.

A lány megböki, vár, aztán többször is szúr. A miniszter, hörög, visong. Fél és élvez.

Miniszter: Jaj, de jó, jaj, csináld! Fáj, fáj, doktor néni, ez fáj! A pálcával, is verjél! Rossz voltam, üssön csak meg!

A Lány felvesz az éjjeliszekrényről egy dobverőt, ütni kezdi a férfit, egyre bátrabban.

Lány: Ezt akartad... te szemét... te öntelt barom... hát nesze... nesze.
Miniszter: Most a kötelet, a hurkos kötelet! Tedd a nyakamra, és fojtogass!

A lány elveszi a kötelet az éjjeli szekrényről. Átfűzi a kötél végét a hurkon, a férfi nyakára teszi, és meghúzza. Mintha már nem lenne ellenére a játék.

Lány: Hát, ezt szereted... te szemét, állat? Élvezed?

Miniszter: Nagyon jó, húzzad! Jaj doktor néni, ez nagyon veszélyes műtét? Ugye ez veszélyes? Fulladok, doktor néni, fáj! Jaj! Most jó, most nagyon jó! Hú, bazdmeg... Húzd! A kurva életbe. Elmentem.

A lány elengedi a kötél végét.

Lány: Te ettől elmentél? Te aztán mocskos egy perverz állat vagy.

Miniszter: Egyre jobb vagy, mondd csak, mi vagyok? Egy mocskos állat? Szidjál... szidjál még, bazdmeg! Doktor néni, rossz voltam, megérdemlem a szidást.

Lány: Te szemét állat. Mocskos, perverz, disznó! Hát neked ettől áll fel a farkad? Undorító egy tetű vagy.

Miniszter: És ocsmányul beszélek.

Lány: Azt észrevettem. Mocskos pofád van, az egyszer biztos. Gondolom a beosztottaiddal is így beszélsz?

Miniszter: Igen, doktor néni, csúnyán beszélek velük, tessék engem megbüntetni.

Lány: Nesze. *(megint üti a dobverővel)*

Miniszter: Jaj, nagyon jó vagy. Megint feláll. Doktor néni, tessék még verni egy kicsit!

Lány: Undorító állat. Undorító. *(közben üti, néha megböki a tűvel.)* Hát ilyen nincs. Ilyen egy tetűt én még nem láttam.

Miniszter: Doktor néni, tessék rám pisilni! Megérdemlem. Nagyon kérem, pisiljen rám!

Lány: Hogy pisáljalak le?

Miniszter: Igen doktor néni, kérem. Loptam, csaltam, hazudtam. Csúnyán beszéltem a beosztottaimmal. Csak tessék lepisilni engem!

Lány: Hát ezt nem hiszem el. Hogy pisáljak ide a hasadra?

Miniszter: Igen... ide... tessék... tessék rám csurgatni, doktor néni!

Lány: Undorító állat vagy.

A Lány egy kicsit felemelkedik, többször próbálkozik, végül rávizel a Miniszterre.

Lány: Nesze, te disznó.

Miniszter: Most húzd meg a kötelet!

A lány lemászik a nedves testről, és meghúzza a kötelet.

Miniszter: Erősebben! Még!

A lány erőlködik, nyög, húzza. Sokáig húzza. Végül elengedi, zihálva mondja.

Lány: Na, megint elmentél, te disznó?

A Miniszter nem válaszol, mozdulatlanul fekszik.

Lány: Ezt akartad? Jó volt?

Mivel megint nem válaszol, közel hajol, hallgatja a leheletét, aztán a szívét.

Lány: Mi van veled? Ne szórakozz! Ez nem vicc! *(rázza)* Te meghaltál? A kurva életbe... a kurva életbe... ez megfulladt.

Összekuporodik a földön és sír. Megpróbálja összeszedni magát, megint megnézi a hullát.

Lány: Meghalt. Megöltem. *(sír)* Nem! Meghalt. Baleset. Igen baleset volt. *(öltözködni kezd, lassan bizonytalanul, közben motyogja)* Igen, baleset... Baleset... Persze hogy baleset. Hát ő akarta... kiabált velem.

Lány: *(magára húzza a ruháját, előveszi a táskájából a mobilját, tárcsáz)* Én vagyok. Baj van. A kliens, akihez küldtél... meghalt... Igen az. ... nem, nem... nem tudom... nem értem... *(sír)*... Mi az hogy ne bögjek. Hát nem érted? Meghalt. Itt fekszik, és nem lélegzik. *(sír)*... Nem, senkivel... nem, nem... a portással sem, csak feljöttem a háromszázkettesbe... mondom, senkivel. ... talán a szíve... vagy inkább megfulladt... igen, megfulladt... *(sír)* Itt a kezem között megfulladt... nem tudom... majd elmondom... oké, senkinek... te ez szörnyű, én még nem láttam... Hogy mi? Töröljem le?... de hogyan? ... aha, jó, jó... értem... jó, rendben. *(megint összekuporodik, sír)*

Lassan összeszedi magát, a fehér köpennyel törölgetni kezdi, amihez korábban hozzáért. Leoldja a férfi kezéről, lábáról a köteleket, bedobja őket a sporttáskába, a dobverőt is, a tüket is. A férfi zakójához megy – a székre van akasztva – felemeli, ekkor kieselik belőle egy tálca meg egy boríték. Kinyitja a tálcát, belenéz, aztán megtörli, és visszateszi a zakó zsebébe. Belenéz a borítékba, kihúzza belőle egy nagy köteg húszszeszt.

Lány: Te jó isten. Ennyi pénz. A francba, te ennyi kessel rohangálsz? Ennyi pénz nincs is. *(számolja)* Ötszázezer. Ennyit még nem is láttam. *(leteszi a pénzt a fotelbe, nézi, megint a kezébe veszi, átpörgeti, aztán visszadugja a borítékba, és azt is a sporttáskába teszi.)*

Végül fogja a sporttáskát, a kilincset a könyökével nyitja ki, óvatosan kikémlél a folyosóra, aztán kimegy a szobából, és berúgja az ajtót. A szoba elsötétül, a Miniszterrel együtt eltűnik.

A fény csak a Lányra irányul, már az épület előtt van, a mobilja gombjait nyomogatja.

Lány:

Szia Robi, én vagyok... megyek hozzád... hát itt az utcán ... a Rákóczi úton. Szörnyű dolog történt... majd elmondom. Igen megvan... igen mondom, megvan a pénz. Nem, nem annyi... több... nem, nem a tarifa... sokkal több. Majd elmondom. *(sír)* Most nem tudom... Mondom, hogy több, nagyon sok... mehetsz a kórházba... meg a nővéred is visszafizetheti a leltárhiányt... igen, visszamehet a boltba. *(sír)*... nem, nem... nem akarom... Az a fontos, hogy most minden rendben lesz. Minden. Érted? Minden *(sír)* Kijössz a kórházból, indul a kutyakozmetika. A nővéreddel is minden rendben lesz. Mindent rendbe teszünk ezzel a pénzzel, érted? Mindent. Az egész, rohadt, kibillent életünket... megyek, szia, Robi... szeretlek!

Megszólal a Luciano Berio klarinét szóló, végig, mind a négy perc, aztán függöny vagy sötét.